

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1896—ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

ΝΟΜΟΣ ΒΥΙΗ'

ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΘΗΚΩΝ

(Βλέπε προηγούμενον τεύχος σελ. 419).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τέτλων ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 15. Αἱ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποταμιευμένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων (τίτλοι ἀποθηκεύσεως) ἀποκόπτονται ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου, τηρουμένου ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν Γενικὴν Ἀποθήκην. Τὰ δύο τμήματα τοῦ φύλλου παραδίδονται τῷ καταθέτῃ, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῇ Γενικῇ Ἀποθήκῃ.

Τὰ εἰς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα δύο τμήματα δύναται ν' ἀποχωρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ καταθέτου. Τὸ ἐν τούτων ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἀπόδειξιν ἀποταμιεύσεως καὶ φέρει τὸν τίτλον «ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως», τὸ δ' ἕτερον φέρει τίτλον «ἐνεχυρόγραφον».

Ἐπὶ ἐκάστου τῶν τριπλοτύπων τούτων πρέπει νὰ ἀναγράφηται :

α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπωνυμιον ἢ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν Γενικὴν Ἀποθήκην.

β') Το ὄνομα καὶ ἐπωνύμιον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ καταθέτου.

γ') Τὸ κατατεθὲν ἔμπορευμα ἢ προϊόν, ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ἐν τῷ ἔμπορίῳ, σαφῶς δ' ἀναγραφομένης πάσης ἄλλης ιδιότητος, συνταλούσης εἰς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος, καὶ τοῦ χρόνου ἐφ' ᾧ κατετέθη τὸ ἔμπορευμα.

δ') Ἐὰν τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ἀποταμιευθὲν ἔμπορευμα ἢ προϊόν ἦνε ὑπὸ διαμετακόμισιν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἀναγράφηται ἂν ἦνε ἀπηλλαγμένον εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἢ ἂν ὑποκαίται εἰς ἔγγειον φόρον ἢ ἐξαγωγικὸν δασμὸν.

ε') Ἐὰν τὸ προϊόν ἢ ἔμπορευμα ἦνε ἠσφαλισμένον.

ς') Ἡ χρονολογία καὶ ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ πρὸς τὸν καταθέτην παραδιδόμενα τμήματα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν ἀποθήκην ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀποθήκης ὑπαλλήλου αὐτῆς.

Ἄρθρον 16. Ὁ τίτλος καταθέσεως δύναται νὰ ἐκδοθῆ εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἀποθήκης, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου ἑτέρου προσώπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται μνεῖα ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας τοῦ τε παρουσιασθέντος καὶ τοῦ δικαιοῦχου.

Ἄρθρον 17. Ὁ κατέχων τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον συνάμα δικαιοῦχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης τὴν ὑποδιαίρεσιν τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως εἰς μικρότερα τμήματα καὶ τὴν ἐκδοσιν νέων τίτλων ἀποθηκεύσεως δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων. Τὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον τίτλον ἀποδίδωσι πρὸς ἀκύρωσιν, δι' ἕκαστην δὲ πράξιν ὑποδιαίρεσεως καταβάλλει δικαίωμα μιᾶς δραχμῆς.

Ἄρθρον 18. Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον μεταβιβάζονται ὁμοῦ ἢ καχωρισμένως δι' ὀπισθογραφῆσεως. Ἡ ὀπισθογραφῆσις χρονολογεῖται. Ἡ ὀπισθογραφῆσις

καὶ τῶν δύο τμημάτων τοῦ τίτλου ἀποθηκεύσεως συναπάγεται τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀποταμιευμένου ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἔμπορεύματος ἢ προϊόντος. Ἡ ὀπισθογραφῆσις μόνου τοῦ ἐνεχυρογράφου παρέχει ἐκείνῳ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποῖου ὀπισθογραφήθη, δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος. Ἡ ὀπισθογραφῆσις μόνης τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως μεταβιβάζει τὴν κυριότητα, φυλασσομένων ἀκερκίων τῶν δικαιωμάτων τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου θανειστοῦ.

Ἄρθρον 19. Ἡ πρώτη ὀπισθογραφῆσις τοῦ ἐνεχυρογράφου πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, τὸν τόκον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ χρέους, ἀντιγράφεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὑπογράφοντας κάτωθι ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ, ὁποῖου μεταβιβάσθη τὸ ἐνεχυρόγραφον.

Ἄρθρον 20. Ἡ ἀπόδειξις ἀποθηκεύσεως καὶ τὸ ἐνεχυρόγραφον ὀπισθογραφοῦνται καὶ εἰς λευκὸν· ἀλλ' ἢ εἰς λευκὸν ὀπισθογραφῆσις δεόν πάντοτε νὰ ἦνε χρονολογημένη, μεταβιβάζει δὲ τῷ κομιστῇ πάντα τὰ ἐκ τῆς ὀπισθογραφῆσεως πηγάζοντα δικαιώματα.

Ἄρθρον 21. Ἡ ἐν τῇ ὀπισθογραφῆσει τοῦ ἐνεχυρογράφου παράλειψις τοῦ ὀφειλουμένου ποσοῦ καθίστησιν ὑπέγγυον εἰς τὸν καλῆ τῇ πίστει τρίτον κάτοχον τοῦ ἐνεχυρογράφου ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ ἀναποθηκευμένου πράγματος, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιοῦχου τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως, ὅστις ἐπλήρωσε τυχὸν ποσὸν μὴ ὀφειλόμενον, τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ εὐθυνομένου κατὰ νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δικαίωμα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου καὶ ἐκπολέσεις τοῦ ἐνεχύρου.

Ἄρθρον 22. Ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δὲν δύναται νὰ προσβῇ εἰς ἐκτέλεσιν ἐπὶ ἑτέρας περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου,

οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων πρὸ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐναποθηκευμένου πράγματος.

Τὴν κατὰ τῶν ὀπισθογράφων ἀγωγὴν ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου.

Ἄρθρον 23. Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει μὲν τοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων τοῦ ἐνεχυρογράφου δικαιώματος αὐτοῦ, ἐὰν δὲν συντάξῃ διαμαρτύρησιν τὴν ἐπιούσαν τῆς λήξεως, καὶ ἂν δὲν προβῆ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου, ἀλλὰ διατηρεῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως. Τὸ κατὰ τούτων δικαίωμα παραγράφεται ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως.

Ἄρθρον 24. Ὁ πληρώσας τὸ χρέος ὀπισθογράφος ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ.

Ἄρθρον 25. Μὴ ἐξοφληθέντος τοῦ χρέους κατὰ τὴν λήξιν, ὁ κομιστὴς τοῦ ἐνεχυρογράφου δανειστῆς συντάσσει διαμαρτυρικὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 162 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐνώπιον ἐνὸς τῶν Συμβολαιγρῶν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κεῖται ἡ ἀποθήκη, μεθ' ἧς δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου.

Δεκά ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν ὀρισθείσης, δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ περὶ τῆς ἐκποιήσεως εἰδοποιήσεις, ἀναγράφουσα τὰ ἐκποιηθησόμενα προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν περὶ ἀποθηκεύσεως ἀπόδειξιν. Ἡ εἰδοποιήσις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ καταστήματος τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης, ἐν ᾗ εἰσιν ἀποτεταμιευμένα τὰ ἐκποιητέα πράγματα. Περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἡ ἐκποίησις γίνεται διὰ δημοπρασίας, διεξαγομένης ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἀποθήκης καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν Γενικὴν Ἀποθήκην, ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο τεταγμένου ὑπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

Ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγορεύεται.

Τὸ τίμημα κατατίθεται παρὰ τῷ αὐτῷ διευθυντῇ πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐκποιηθέντος πράγματος. Οὐδὲ ἀπαιτεῖται δικαστικὴ τις διατύπωσις πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰς τὸν δανειστήν. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν.

Ἄρθρον 26. Οἱ κομισταὶ τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυρογράφων ἔχουσιν ἐπὶ τῆς λόγῳ ἀσφακείας ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει δυστυχήματος, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, ὅτινα ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀσφαλισθέντων ἀντικειμένων.

Τὰ τελωνειακὰ, δημοτικὰ καὶ λιμενικὰ τέλη, ὡς καὶ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀποθηκευμένων πραγμάτων, καταβάλλονται προνομιακῶς πρὸ τῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλῆς.

Τὸ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ὑπόλοιπον κατατίθεται παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ Θεατάξεις.

Ἄρθρον 27. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ διεκδίκησις τῶν ἐν ταῖς Γενικαῖς Ἀποθήκαις ἀποτεταμιευμένων ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων, ἐφ' οἷσδήποτε λόγῳ ὀφειλῆς ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἀρχικῶς λαβόντος ἢ τοῦ κατέχοντος τὴν ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως ἢ τὸ ἐνεχυρόγραφον. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ τῆς ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῶν ἀποδείξεων ἐναποθηκεύσεων ἢ ἐνεχυρογράφων περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀναστέλλεται ἡ παράδοσις τοῦ ἐνεχύρου, μέχρις οὗ τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον ὀρίσῃ τὸν δικαιούχον.

Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως αἱ περιπτώσεις τῆς πτωχεύσεως.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 449 τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου διάταξις, καθ' ἣν εἶνε ἄκυρον καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα πᾶν δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ὀφει-

λῆς, ισχύει μόνον, ἂν ὁ πρὸς ὃν μετεβιβάσθη εἰ ὀπισθογραφῆσεως τὸ ἐνεχυρόγραφον ἐγένωσκε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν τοῦ μεταβιβάσαντος.

Ἄρθρον 28. Ὁ ἄνευ τοῦ ἐνεχυρογράφου κομιστῆς ἀποδείξεως ἀποθηκείσεως δύναται νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τὰ ἀποταθηκευμένα καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρέους, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὀποίου ἐδόθησαν εἰς ἐνέχυρον, ἂν καταθέσῃ παρὰ τῆ Διευθύνσει τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι τῆς λήξεως τόκους τοῦ χρέους.

Τὸ κατατεθὲν ποσὸν καταβάλλεται τῷ κομιστῇ τοῦ ἐνεχυρογράφου ἐπὶ ἀποδόσει τούτου.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκείσεως καὶ τὰ ἐνεχυρόγραφα περιβάλλονται διὰ τῶν ἐγγυήσεων καὶ πλεονεκτημάτων, τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἀπονεμομένων εἰς τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάρια.

Ἄρθρον 30. Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, τὰ προσαρτήματα καὶ παραρτήματα αὐτῶν εἰσὶν ὑπέγγυα ὑπὲρ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποταμιευσάντων τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματά των ἢ τῶν ἐκδοχίων ἢ δανειστῶν αὐτῶν. Ὑπὲρ τούτων καὶ μόνων πρὸς ἀνόρθωσιν ἐπιθροῦσης τυχόν ζημίας κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται ὑποθήκεις.

Ἄρθρον 31. Αἱ Γενικαὶ Ἀποθήκαι, οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας διευθύνται καὶ πάντες οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀσκούμενον διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τασσομένων ἐκάστοτε πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων. Ἐπὶ πάσῃ δὲ ἐλλείψει τῆς διαχείρισεως αὐτῶν, καταγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὴν δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρείας, καταδιώκονται ἐπὶ ἰδιοποιήσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 394 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 32. Τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ἐγχώρια προϊόντα εἰς οὐδεμίαν ὑπεβάλλονται πληρωμὴν εἴτε λιμενικοῦ φόρου εἴτε δημοτικοῦ ἢ ἄλλου οἰουδὴποτε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των ἐκ τῶν ἀποθηκῶν. Ἡ ἀτέλεια

αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ λιμένος ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρον 33. Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκείσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου λεπτῶν 50, τὰ δὲ ἐνεχυρόγραφα μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ὀπισθογραφηθῶσιν ὑπόκεινται εἰς τὸ εἰς τὰς συναλλαγματικὰς ἐπιβαλλόμενον τέλος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων. Τὰ πρωτόκολλα ἐκποιήσεως, τὰ πιστοποιητικὰ καὶ αἱ περὶ εἰσπράξεως ἀποδείξεις τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ὑπάγονται εἰς πᾶσιον τέλος δραχμῆς.

Ἄρθρον 34. Αἱ προνομιοῦχοι Τραπεζίται δύνανται νὰ δέχωνται τὰ ἐνεχυρόγραφα ὡς τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ γραμμάρια εἰς διαταγὴν μὲ μίαν ὑπογραφὴν ὀλιγώτερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπογραφῶν, τὸν ὁποῖον ἀπαιτοῦσι τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

Ἄρθρον 35. Ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ἢ βεβαίωσις ὅτι εἰ κατὰ τὴν § 6' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου τραπεζῖται ἢ ἔμποροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην φορολογικὴν κλάσιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν τοῦ λοιποῦ Βασιλείου, γίνεται διὰ πράξεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ ἐδρεύοντος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ τελώνου.

Ἄρθρον 36. Πᾶσαι αἱ δίκαι, αἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίαν τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν παραγόμεναι, δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ συζητοῦνται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ αὐτῶν, ὡς αὐτοδικαίως προτιμημέναι πρὸ πάσης ἄλλης, ἐνώπιον ὅλων τῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 37. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῆ ὁ τρόπος τῆς χαρτοσημάσεως διὰ κινητοῦ χαρτοσήμου τῶν ἀποδείξεων καὶ ἐνεχυρογράφων καὶ ἐν γένει ἢ ἐκτέλεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 38. Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα ἀκυροῦται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἀπριλίου 1896.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΩΝ ΚΤΗΝΩΝ

(Τῷ κ. Τ. Δ.)

Ἴδου αἱ ἀφορῶσαι τὴν φορολογίαν τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν διατάξεις τοῦ ΒΙ΄ νόμου τῆς 5 Αὐγούστου 1892 καὶ αἱ τροποποιήσεις αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον ΑΥΓ΄.

ΝΟΜΟΣ ΒΙ΄

Ἄρθρον 4. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ κάτοχος ἀροτριῶντων κτηνῶν ἢ ἀτμοκινήτων ἀρότρων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ προηγουμένου τῆς φορολογίας ἔτους ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐργάζονται ταῦτα, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κτηνῶν, τὴν εἰς ἵππους δύναμιν τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἤροτριάσαν ἢ μέλλουσι νὰ ἀροτριάσωσι πρὸς παραγωγὴν δημητριακῶν καρπῶν τῆς ἐσοδείας τοῦ ἐπομένου τοῦ καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἢ δήλωσις ἔτους.

Δήλωσις, ἧς τὸ ἀνακριβές ὡς πρὸ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἀροτριάσωσι τὰ δηλούμενα κτήνη βεβαιοῦται κατὰ τὰ ἐδάφ. α' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 8, θεωρεῖται μὴ γενομένη καὶ ἀπορρίπτεται διὰ πράξεως τοῦ Οἴκου Ἐφόρου.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἠτιολογημένη ἐκθέσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς δηλώσεως τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν μέχρι τέλους Νοεμβρίου.

Ἄρθρον 5. Εἶνε δεκτὴ ἐν παντὶ χρόνῳ ἢ ὑποβολὴ δηλώσεως κτηνῶν, ἅτινα κατὰ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἄροτρον πρὸς σποράν, εἰάν τὸ γεγονός τοῦτο πιστοποιῆται ἐπὶ τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου, ἐπιδοθῆ δ' αὕτη πρὸ πάσης ὑποβολῆς τῶν κτηνῶν εἰς τὸ ἄροτρον

καὶ πρὸ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου ἀπαριθμήσεως τούτων ἢ τῆς ὑποβολῆς καταγγελίας κατὰ τὸ ἐπόμενον 16 ἄρθρον. Αἱ τοιαῦται δηλώσεις ἐπιδίδονται εἰς τὸν Οἶκον Ἐφορον ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου μέλλουσι νὰ ἀροτριάσωσι τὰ κτήνη, ὀφείλοντα νὰ παραπέμψῃ ταύτας τῷ Οἴκῳ. Ἐφόρῳ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των.

Ἐσαύτως διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα διὰ ξηρᾶς κτήνη, ἐπιτήδεια πρὸς ἀροτρίασιν, ὑποβάλλεται δήλωσις εἰς πᾶσαν ἐποχὴν συμφώνως τῷ ΑΨΠΣΤ' νόμῳ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1889 περὶ ἀτελείας τῶν εἰσαγομένων διὰ τῆς μεθορίου γραμμῆς κτηνῶν.

Ἄρθρον 6. Ἄν τὰ χωρία, ἐν οἷς ἐργάζονται τὰ κτήνη, ἀνήκωσιν εἰς δύο ἢ καὶ πλείονας δήμους, ἢ δήλωσις δεῖον νὰ ἐμφαίνῃ πλὴν τῶν ἄλλων τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων καὶ δήμων, ὡς καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν γαιῶν, ἃς ἐν ἐκάστῳ δήμῳ καλλιεργοῦσι τὰ κτήνη· ἢ τοιαύτη δήλωσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐργάζονται τὰ κτήνη· ὀφείλει ὅμως εὗτος ἐπὶ τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου 28 ἄρθρου ποινῇ ν' ἀποστέλλῃ ἀντίγραφον τῶν τοιούτων δηλώσεων εἰς τοὺς ἐτέρους Δημάρχους ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 7. Ἡ δήλωσις γράφεται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἐν διπλοτύπῳ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονιζόμενον τύπον καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ ἄλλου τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, παρ' ἧς βεβαιοῦται ἢ πράξις τῆς ὑπογραφῆς. Τὸ ἕτερον τῶν φύλλων τοῦ διπλοτύπου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δηλώσαντα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου, βεβαιοῦντος διὰ τῆς τοιαύτης ὑπογραφῆς τὴν ταυτότητα τοῦ δηλώσαντος καὶ τὴν παραλαβὴν τῆς δηλώσεως. Ἀρνούμενου τοῦ δημάρχου νὰ παραλάβῃ τὴν δήλωσιν ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἑτέραν ταύτης ὑπογεγραμμένην, ἐπιδίδεται αὕτη εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὀφείλοντα νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον καὶ βεβαιώσῃ ἐπὶ ταύτης τὴν ἀρνήσιν τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 9. Ὁ Οἰκονομὸς Ἐφορὸς λαμβάνων ὑπονοίας, ὅτι ἐν χωρίῳ τινὶ ἢ δήμῳ ἢ δήλωσις ἐγένετο ἑλλειψῆς, προβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπαριθμήσεως τῶν μὴ δηλωθέντων ἀροτριῶντων κτηνῶν ἢ διάρκειά τῆς ἀπαριθμήσεως ὀρίζεται μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς δηλώσεως τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσίν τῆς ἀνωτέρω προθεμίας ἀπαρίθμησης μετὰ προηγομένην ἀδείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὀρίζοντος τὴν διάρκειαν ταύτης.

Ἄρθρον 16. Ἀποπερατουμένης τῆς ἐν ἐκάστῳ δήμῳ διατασσομένης ἀπαριθμήσεως, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην πίναξ ἐμφαίνων τοὺς καθ' ὧν συνετάχθησαν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως φορολογουμένους καὶ τὰ ἐκάστου τούτων ἀπαριθμηθέντα κτήνη, κεκυρωμένον δὲ ἀντίγραφον τοῦ πίνακος ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Δήμαρχον, ὑφείλοντα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του νὰ ἐκθέσῃ τοῦτον ἐπὶ ἑνα μῆνα εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὰ Παρεδρεῖα τοῦ δήμου, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ τούτου καὶ ἀποστελλομένης εἰς τὸν Οἶκον Ἐφορῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐκθέσεως τοῦ πίνακος τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τινὰ εἴτε δημόσιον ἢ δημοτικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην, εἴτε ἰδιώτην, πλὴν τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀπαρίθμησην, νὰ καταγγείλῃ τὴν παράλειψιν τῆς δηλώσεως κτηνῶν, ἅτινα μὴ δηλωθέντα δὲν ἀνεκαλύφθησαν δι' ἀπαριθμήσεως καὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐκτιθέμενον ὡς ἄνω πίνακα. Ἀρμόδιος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν καταγγελιῶν τούτων εἶνε ὁ Πταισματοδίκης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑποῖου ἠροτρίασαν τὰ κτήνη, ἄνευ διακρίσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ τοῦ προστίμου. Ὡς πρὸς τὴν ὑποβολὴν καὶ ἐκδίκασιν τῆς καταγγελίας ταύτης ἐφαρμόζονται ἐξ ἀναλογίας καὶ περὶ φόρου τῶν ζώων διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 107, 111—113 καὶ 121—122(1) τοῦ νόμου τούτου. Ὁ κτηνοτρό-

φος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ δημοσίου φόρου, βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου σὺν τῷ προστίμῳ, τὸ εἰς ἡμισυ τοῦ προστίμου τούτου ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἰσπραξίν εἰς τὸν καταγγέλαντα.

Ἄρθρον 24. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τῆς α' Αὐγούστου.

Ἄρθρον 27. Ὁ παραλείψας νὰ δηλώσῃ τὰ κτήνη του ὑπεχέλλεται διὰ ταῦτα, εἰς ἀνακαλυφθῶσι δι' ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόσθετον φόρον ἴσον πρὸς τὸν βεβαιωτικὸν ἐπ' ὀνόματί του δημόσιον διὰ ταῦτα φόρον.

ΝΟΜΟΣ ΔΥΓ'

Ἄρθρον 2. Πάντες οἱ ἄμεσοι ἢ ἡμεσοὶ φόροι, τὸ τίμημα ἢ μίσθωμα ἐκποιηθεισῶν, παραχωρηθεισῶν ἢ ἐνοικιασθεισῶν ἰθνηκῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, φυτειῶν, κτημάτων, πραγμάτων ἢ οἰωνδῆποτε δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, εἰς δὲν πληρωθῶσι μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, εἰς 8 ἀνήκουσιν, ὑπόκειται εἰς πρόσθετον τέλος 20 $\frac{0}{10}$ καὶ εἰς τόκον ὑπερημερίας πρὸς 8 $\frac{0}{10}$ ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἢ τὰς συμφωνίας ὀριζομένης πρὸς πληρωμὴν ἡμέρας.

Οἱ ὀφειλέται, ὧν τὰ χρέη δὲν ἤθελον βεβαιωθῆ εἰς τὸ ταμεῖον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, εἰς 8 ἀνήκουσιν, ὑπόκειναι εἰς πληρωμὴν τοῦ προσθέτου τέλους, καὶ τοῦ τόκου ὑπερημερίας, εἰς δὲν πληρώσωσι τὰ ὀφειλόμενα ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀποστολῆς τῆς γενικῆς ἢ τῆς κοινοποιήσεως τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τοῦ ταμείου.

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτεδέσεως τοῦ ΒΤΘ' νόμου τοῦ 1895 (1) περὶ φορολογίας τοῦ σταφιδοκάρπου ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐναποταμιευμένου σταφιδοκάρπου..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 9 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1895 ΒΤΘ' νόμου περὶ φορολογίας τοῦ σταφιδοκάρπου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκποίησις τοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς ἀποταμιεύσεως σταφιδοκάρπου διακηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζεται δὲ ἐν τῇ διακηρύξει τὸ ἐκποιητέον ποσὸν κατὰ μερίδας εἰς λίτρας ἐνετικᾶς, καὶ κατ' ἀποθήκην, ἐν ἧ ἔχει ἀποταμιευθῆ ἑκάστη μερίς, πρὸς τούτοις δὲ ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ ὁ τιθέμενος ἐλάχιστος ὅρος προσφορᾶς κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, καὶ δεκαήμερος προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰσὶ δεκταὶ αἱ προσφοραὶ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ἄρθρον 2. Κατὰ τὴν δημοπρασίαν εἰσὶ δεκτοὶ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου των ὡς κληροδοταὶ αἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ὀριστικοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία, ὡς κύριοι ἢ διαχειρισταὶ βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου, ἐπιτηδείου πρὸς κατεργασίαν βιομηχανικὴν τοῦ σταφιδοκάρπου, ἢ οἱ παρουσιάζοντες πιστοποιητικὸν δημοτικῆς ἀρχῆς ὅτι ἐν τῇ περιφε-

ρεία αὐτῆς κέχτηνται βιομηχανικὸν ἐργοστάσιον μετὰ πλήρων μηχανημάτων, δυναμένων νὰ κατεργασθῶσι δύο τοῦλάχιστον χιλιάδας λιτρῶν σταφιδοκάρπου κατὰ ἡμερονύκτιον. Ἐὰν εἰς κατίστη ὀριστικὸς ὁ φορολογικὸς κατάλογος τοῦ δήμου, ἐν ᾧ κεῖται τὸ ἐργοστάσιον, διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ τοῦ τελευταίου προηγουμένου ἔτους φορολογικὸς κατάλογος.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου περὶ τῆς ἐν τῷ φορολογικῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐγγραφῆς ἐπιτηδευματιῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 3. Πᾶς πλειοδότης, ὅπως ἢ δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του τὸ δέκατον τοῦ τεθειμένου ἐλάχιστου ὄρου προσφορᾶς διὰ τὸ ποσὸν τοῦ σταφιδοκάρπου, δι' ὃ πλειοδοτεῖ. Ἡ κατάθεσις γίνεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἐν οἰκωδῆποτε ἐπαρχιακῷ ταμείῳ, ἐκδιδομένου καὶ παραδιδομένου τῷ καταθέτη γραμματίου παρακαταθήκης, ὅπερ ἐπισυνάπτεται ἐν ταῖς ὑποβαλλομέναις προσφοραῖς. Τὸ κατατιθέμενον ποσὸν συμφηφίζεται εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐὰν ἡ δημοπρασία κατακυρωθῇ εἰς τὸν καταθέτην, ἢ ἐπιστρέφεται τοῦτο ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

Ἄρθρον 4. Αἱ προσφοραὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον ἐντὸς ἐσφραγισμένων δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ φακέλλων, φερόντων ἔξωθεν τὴν ἐπιγραφὴν «πλειοδοτικὴ προσφορὰ ἀγορᾶς σταφιδοκάρπου», παραδίδονται δ' εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἰπουργείου ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ πέμπονται πρὸς αὐτὸν ταχυδρομικῶς δι' ἐπιστολῆς ὡσαύτως ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἐν ταῖς προσφοραῖς δεῖον νὰ σημειῶται τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρηθησομένης βιομηχανικῆς κατεργασίας τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ ἡ τοποθεσία τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς τοποθετηθήσεται ὁ σταφιδόκαρπος. Ἐντὸς δ' ἰδίου φακέλλου, ἐπίσης καλῶς ἐσφραγισμένου, φέροντος δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «προ-

(1) Βλέπε α' Ἑλλην. Γεωργίαν» 1895, σελ. 370 καὶ 401.

σόντα πλειοδότου, παραδίδεται, συγχρόνως τῇ προσφορᾷ, καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πιστοποιητικὸν τοῦ οἴκου, ἐφόρου ἢ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πλειοδότου κατοχῆς βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἅμα λαβὼν τοὺς φακέλλους παραδίδωσι τούτους εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμέσων φόρων ἀρμοδίου τμήματος τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5. Κατὰ τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συμπληροῦται ἡ διὰ τῆς διακηρύξεως ὀρισθεῖσα δεκαήμερος προθεσμία, ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν τμηματάρχων τοῦ Β' καὶ Γ' τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, συνεδριάζουσα δημοσίᾳ ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ, προβαίνει εἰς ἀποσφράγισιν πρῶτον μὲν τῶν φακέλλων τῶν περιχόντων τὰ πιστοποιητικά, δι' ὧν ἀποδείκνυται τὸ παραδεκτὸν τῶν πλειοδοτῶν εἰς τὴν δημοπρασίαν, καὶ διὰ πρωτοκόλλου κηρύσσει τοὺς εἰς ταύτην δεκτοὺς, καὶ τοὺς ἐκ ταύτης ἀποκλειομένους, εἶτα δὲ τῶν φακέλλων τῶν περιχόντων τὰς πλειοδοτικὰς πρὸς ἀγορὰν σταφιδοκάρπου προσφορὰς, δι' ἧς συντάσσεται ἴδιον περὶ τῆς ἀποσφραγίσεως πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ προσφοραὶ, καὶ ἀνακηρύσσεται ὁ ὀριστικὸς πλειοδότης. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ὑποβληθῆ ἴσαι παρὰ πλειόνων διὰ τὸν αὐτὸν σταφιδόκαρπον προσφοραὶ, πάντες αἱ προβαλόντες αὐτὰς κηρύσσονται ὀριστικοὶ πλειοδοταὶ κατ' ἴσῃ μέρη τοῦ ἐκποιουμένου σταφιδοκάρπου.

Ἀμφοτέρων τῶν πρωτοκόλλων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ παρόντες ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνη ἢ νὰ ἀκυρώσῃ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκτίμησιν τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἀποφανθῆ ἐντὸς τῶν ἐπομένων πέντε ἡμερῶν. Καὶ ἡ ἐγκρισις δὲ καὶ ἡ ἀκύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιεῖται

διὰ τοῦ οἴκου, ἐφόρου εἰς ἐκείνον ἐκ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶχε κατακυρωθῆ.

Ἄρθρον 7. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν πλειοδότην κοινοποιήσεως τῆς ἐκ' ὀνόματι τοῦ ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὀφείλει οὗτος νὰ καταθέσῃ τὸ τέταρτον τοῦ ὄλου ἐκπλειστηριάσματος εἰς τι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων τοῦ Κράτους ὡς ἀντίτιμον σταφιδοκάρπου καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ἐκδοθὲν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ γραμματίον παρακαταθήκης, ὅπως διαταχθῆ ἢ παράδοσις ἀναλόγου τῷ κατατεθέντι ἐκπλειστηριάσματι μέρους ἐκ τοῦ ἐκποιηθέντος σταφιδοκάρπου. Ἐντὸς δὲ τῶν ἐπομένων μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνω δεκαήμερου προθεσμίας δύο μηνῶν, ὑποχρεοῦται ὁ πλειοδότης νὰ καταθέσῃ εἰς δόσεις οὐχὶ πλείονας τῶν τριῶν τὰ ὑπόλοιπα τρία τέταρτα τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ παραλάβῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸν ἀγορασθέντα παρ' αὐτοῦ σταφιδόκαρπον. Ἐὰν ὁμῶς τὸ ὅλον ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10000 δραχμῶν, καταβάλλεται εἰς μίαν μόνην δόσιν.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ἐγκρισις δημοπρασίας σταφιδοκάρπου δὲν ἐκπληρώσῃ ἐμπροσθίμως τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποχρεώσεις του, κηρύσσεται ἐκτεωτὸς παντὸς δικαιώματος καὶ ἀπόλυσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὴν λόγῳ ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 προκαταβολὴν τοῦ δεκατημορίου τοῦ ἐλαχίστου ὄρου προσφορᾶς κατὰ τὴν εἰρημένην δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 9. Ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως σταφιδοκάρπου ἐπὶ τιμῇ ὀριζομένη διὰ Β. διατάγματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ νόμου, ἡ ἐκποίησις προκηρύσσεται ὡσαύτως διὰ δημοποιήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὀριζούσης τὸ ἐκποιητέον ποσὸν εἰς ἐνετικὰς λίτρας καὶ τὴν ἀποθήκην ἀποταμιεύσεως τοῦ ἐκποιουμένου, γίγνεται δὲ κατ' αἴτησιν ἐκάστου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 βιομηχάνων, ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πιστοποιητικοῦ, εἰς δόσεις μέχρι ποσοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ

κατεργαστοῦ ἐντὸς τεσσάρων κατ' ἀνώτατον ἔρον μηνῶν διὰ τῶν μηχανημάτων ἐκάστου ἐργοστασίου τοῦ αἰτουμένου, οὐδὲ ἐλάσσονος τοῦ κατεργαστοῦ ἐντὸς μηνός. Ἐν τῇ αἰτήσει δεῖν νὰ ἀναφέρηται τὸ εἶδος τῆς βιομηχανικῆς καταργασίας τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ ἡ ἀποθήκη, εἰς ἣν οὗτος τοποθετηθῆσεται.

Ἄρθρον 10. Ὑποβαλλομένης αἰτήσεως ἀγορᾶς σταφιδοκάρπου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ οἴκον, ἐφόρου, τοῦ ταμίου, τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὑποίων ὑπάγεται τὸ ἐργοστάσιον βιομηχανικῆς καταργασίας τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ ἐνός γεωμέτρου, προσδιορίζει τὴν χωρητικότητά τῶν ἐν χρήσει ἀμβύκων καὶ τῶν μηχανημάτων τοῦ ἐργοστασίου, ὡς καὶ τὸν μέσον ἔρον τοῦ ποσοῦ σταφιδοκάρπου, ὅπερ δύναται νὰ κατεργασθῇ διὰ τούτων κατὰ ἡμερονύκτιον.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν τὸ ἐκτιθέμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς πώλησιν ποσὸν σταφιδοκάρπου δὲν ἐπαρκῆ εἰς παροχὴν ὀλοκλήρου τοῦ αἰτουμένου ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ποσοῦ, γίνεται ἀνάλογος καθ' ἐκάστην αἴτησιν ἀγορᾶς ἔκπτωσις.

Ἄρθρον 12. Μετὰ τῆς αἰτήσεως ἀγορᾶς σταφιδοκάρπου ἐπὶ τῇ ὠρισμένῃ τιμῇ, ὀφείλει ὁ ὑποβάλλων ταύτην νὰ ἐπισυναπτῇ γραμματίον παρακαταθήκης ἐπαρχιακοῦ ταμείου, ὡς ἐγγύησιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐαυτοῦ ὑποχρεώσεων, τοῦ δεκατιμορίου τοῦ ὀλικοῦ ἀντιτίμου τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἀγορὰν σταφιδοκάρπου, συμψηφιστέον εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν τοῦ καταβλητέου ἀντιτίμου.

Ἄρθρον 13. Ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας καὶ τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἐκποιηθέντος σταφιδοκάρπου καὶ τῆς παραλαβῆς τούτου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐκ τῆς ἀποθήκης, καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω 7 καὶ 8 ἄρθρων, ἀρχομένων τῶν προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν αἰτουμένον κοινοποιήσεως τῆς ἀποδοχῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς αἰτήσεώς του.

Ἄρθρον 14. Ἡ παράδοσις τοῦ ἐκποιηθέντος σταφιδοκάρ-

που ἐνεργεῖται ἐπὶ τῆς ἐν τῇ ἀποθήκῃ πλάστιγγος, ζυγισομένου ὑπὸ τοῦ ζυγιστοῦ τῆς ἀποθήκης, ἢ δὲ πρὸς παραλαβὴν πλήρωσις τῶν δοχείων τοῦ σταφιδοκάρπου, ἢ ἐνθεσις τούτων ἐπὶ τῆς πλάστιγγος καὶ ἡ ἐκεῖθεν ἀποκόμισις, γίνεται δι' ἐργατῶν, καὶ δαπάναις τοῦ ἀγοραστοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀναλήψεως κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου ἀποταμιευμένου σταφιδοκάρπου.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν ἐνεκα ἐλλείμματος ἐν τῇ ἀποθήκῃ, ἀποδεικνυομένου κατὰ τὴν παράδοσιν, δὲν συμπληροῦται τὸ ἐκποιηθὲν ποσὸν σταφιδοκάρπου τὸ παραδοτέον ἐκ τῆς ἀποθήκης ταύτης, εἴτε γίνεται συμπλήρωσις τοῦ ὑπολοίπου παραδοτέου ἐξ ἄλλης ἀποθήκης. ἂν τοῦτο στέργῃ ὁ ἀγοραστής, εἴτε γίνεται ἀνάλογος ἔκπτωσις καὶ ἐπιστροφή ἐκ τοῦ καταβληθέντος ἐκπλειστηριάσματος ἢ ἀντιτίμου.

Ἄρθρον 16. Ὁ μεταφερόμενος σταφιδόκαρπος ἀπὸ τῆς ἀποθήκης τῆς ἀποταμιεύσεως μέχρι τῆς ἀποθήκης τοῦ ἀγοραστοῦ, συνοδεύεται δι' ἀδείας μεταφορᾶς, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἀποθηκαρίου, καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἐντεταλμένων ταύτην ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 17. Μεταφερομένου σταφιδοκάρπου διὰ θαλάσσης ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἡ ἀποθήκη τῆς ἀποταμιεύσεως, κατατίθεται διασάφησις μεταφορᾶς εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐπιβίβασεως, τηρουμένων πρῶτων τῶν περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων διατάξεων τῶν τελωνιακῶν νόμων καὶ ζυγισομένου ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ μεταφερομένου σταφιδοκάρπου, ἐκτός ἐὰν ὁ σταφιδόκαρπος φορτῶνται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως εἰς τὸ πλοῖον, ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ζυγολόγιον τῆς παραδιδούσης αὐτὸν ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως. Ὡσαύτως γίνεται ἀναζύγισις τοῦ σταφιδοκάρπου ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἐπιτηρύσεως τὴν μέχρι τῆς ἀποθήκης τοῦ ἀγοραστοῦ βιομηχανοῦ μεταφορᾶν τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ τὴν εἰσαγὴν τούτου ἐν ταύτῃ καὶ εἰδοποιούσης περὶ τούτου τὸν οἶκον, ἔφορον.

Ἄρθρον 18. Ὁ ἀγοραστής σταφιδοκάρπου παρὰ τοῦ δη-

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΡΟΒΕΝΙΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ μηνιαίου «Δελτίου» τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν *)

Ἐν Σκόφια πολυτελὲς κηροῦ χορηγεῖ πληροφορίας, νύξεις καὶ ἐδηγίας περὶ τοῦ συντελεστικωτέρου τρόπου πρὸς μείζονα ἐξάπλωσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων ἀνά τὰς βουλγαρικὰς ἀγοράς. Κατὰ ταύτας ἡ Βουλγαρία περιέχει εὐρὺ στάδιον καταναλώσεως ἐλληνικῶν προϊόντων, ἐπιτηδεῖα δὲ καὶ συστηματικὴ ἐργασία πρὸς διάδοσιν αὐτῶν δὲν ἀποβαίνει ἄγονος. Ὡς λαμπρὰ ἐπιτυχία δέον νὰ θεωρηθῇ τὸ ὅτι συνεπεία τῶν καταβληθεισῶν ἐνεργειῶν ἡ εἰσαγωγὴ εἰς Βουλγαρίαν ἐλληνικῶν προϊόντων κατὰ τὸ 1894 ὑπερέβη ἐξάκις σχεδὸν τὴν ἀξίαν τῆς κατὰ τὸ 1893 βεβαιωθείσης· κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἐξετιμήθη εἰς 98,000 φράγκα, κατὰ δὲ τὸ 1894 εἰς 535,000 φράγκα. Κατὰ τὸ 1894 ἐξήχθησαν ἐκ Βουλγαρίας εἰς Ἑλλάδα δημητριακοὶ καρποὶ, ζῶα, πτηνὰ καὶ ὡς ἀξίας 165,000 φράγκων, τῶ δὲ 1893 κατηνολώθησαν ἐν Ἑλλάδι προϊόντα βουλγαρικῆς προελεύσεως 516,000 φράγκων, οὕτως ὥστε ἐν τῇ τοῦ 1893 συναλλαγῇ τῶν δύο χωρῶν ἡ Ἑλλάς ἦτο ὀφειλέτης εἰς τὴν Ἡγεμονίαν διὰ 400,000 φράγκων, τῶ 1894 ἐπῆλθεν ὑπερτέρησις πιστώσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν κατὰ 369,000 φράγκων, ὅπερ ἀποτέλεσμα εἶνε λίαν ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὸ ἐλληνικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον.

Τὰ ζυμαρικά, τὰ ξηρὰ σῦκα, ἡ σταφίς, τὰ νήματα, τὰ κονιάκ, οἱ οἶνοι καὶ ἄλλα τινὰ ἐλληνικὰ προϊόντα εὐρίσκουσιν

(*) Ἐκ τοῦ ἐν τῷ «Δελτίῳ» τούτῳ δημοσιευομένων ἐκθέσεων μετὰ φέρομεν ἐνταῦθα τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας.

μρσίου πρὸς βιομηχανικὴν κατεργασίαν, ὀφείλει νὰ ἐναποθέτῃ τοῦτοι εἰς ἀποθήκας κλειομένας διὰ δύο, διαφόρου ἐκατέρας, κλειδῶν. Τὴν μίαν τῶν κλειδῶν κρατεῖ ὁ ἰδιοκτήτης, τὴν ἑτέραν δὲ ὁ οἶκον. ἔφορος, ἢ, ἐν τὸ ἐργοστάσιον κῆται ἐκτὸς τῆς ἑδρας τούτου, ἕτερος ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου ἐντεταλμένος δημόσιος ὑπάλληλος, ἐδρεύων ἐν ᾧ τὸ ἐργοστάσιον τόπω.

Ἄρθρον 19. Ὁ οἶκον. ἔφορος, ἢ ὁ ἐντεταλμένος τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ σταφιδοκάρπου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάλληλος, ὀφείλει καλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ σταφιδοκάρπου βιομηχάνου νὰ μεταβαίῃ καθ' ἕκαστον πενθήμερον ἢ δεκαήμερον, καὶ ἀνοίγων τὴν ἀποθήκην τοῦ σταφιδοκάρπου μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τούτου, νὰ παραδίδῃ αὐτῷ ποσὸν σταφιδοκάρπου ἐπαρκὲς πρὸς κατεργασίαν κατὰ τὰς ἐπομένους πέντε ἢ δέκα ἡμέρας, μεταφερόμενον ἀμέσως ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου. Ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὸ ἐργοστάσιον, πρὸς ἐπιτήρησιν ἐν ἐν αὐτῷ κατεργάζεται βιομηχανικῶς τὸ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐργοστασίου παραδοθὲν ποσὸν σταφιδοκάρπου.

Ἄρθρον 20. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν αἷς δὲν παράγεται σταφιδόκαρπος, βεβαιουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ σταφιδοκάρπου ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου, δύναται, ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου, νὰ παραλειφθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 18 καὶ 19, καὶ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐπιτήρησις τῆς μὲν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ κατεργασίας εἰδικῶς εἰς ὑπάλληλους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς μὲν ἐξαγωγῆς δὲ τοῦ σταφιδοκάρπου ἐκ τῶν ἀποθηκῶν πρὸς ἄλλην χρῆσιν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1895.

ΓΕΩΥΓΙΟΣ

Ὁ ἐλ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς

Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ὑποδοχὴν εὐνοϊκὴν ἐν ταῖς βουλγαρικαῖς ἀγοραῖς· συντελεστικώτατον ὅμως μέσον πρὸς μείζονα διάδοσιν αὐτῶν θὰ ἦτο ἡ ὑδροσις ἐκθέσεων προϊόντων ἀποκλειστικῶς ἐλληνικῶν εἰς τινὰς κεντρικὰς καὶ ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἡγεμονίας. Τοιοῦτον μέτρον χρησιμοποιοῦσιν ἀπὸ ὀλίγου χρόνου οἱ Ἕλληνες ἐμποροὶ Κ. καὶ Χ. Ἡλιόπουλοι, ἰδρύσαντες καταστήματα μετὰ ἐλληνικῶν προϊόντων ἐν Σόφια καὶ Φιλιππουπόλει. Ἡ ἐπιχειρησις δ' αὐτῶν εὐωδύθη ταχέως, διότι ἐντὸς δεκαμηνίου χρόνου εἰσῆλθον καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν ἐλληνικὰ προϊόντα ἀξίας 225,000 φράγκων, πωλούμενα εὐχερῶς καὶ εἰς συμφερούσας τιμὰς. Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ ἐπιχειρηματίαι οὗτοι ἀνέπτυξαν πᾶσαν δυνατὴν δραστηριότητα εἰς ἀνεύρεσιν καταναλωτῶν. Ἐν γένει δὲ πλεῖστα γεγονότα μαρτυροῦσιν, ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ ἀγοραὶ δὲν εἶνε δυσπρόσιτοι εἰς τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα καὶ ὅτι πλεῖστα ἐξ αὐτῶν δεξιῶς εἰσαγόμενα καὶ διαδιδόμενα δύνανται, καὶ μετ' ἐπιτυχίας μάλιστα, νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τὰ ἐξ ἄλλων Ἑπικρατειῶν εἰς Βουλγαρίαν εἰσαγόμενα ὁμοειδῆ προϊόντα ἢ βιομηχανήματα. Τινὲς τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων, κονιακοποιῶν, ἔλαιοεμπόρων, μηχανοποιῶν, ὑφαντουργῶν κτλ. λαβόντες παρὰ τοῦ Πολιτικοῦ Πρακτορείου τὰς δεούσας πληροφορίας, προέβησαν εἰς συναλλαγὰς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ καλοῦς οἰωνοῦς. Οὕτω τὰ ἐλληνικὰ νήματα ἐπιζητοῦνται ἤδη καὶ ἐξοδεύονται ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ προτίμησιν οὐχὶ μόνον τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀγγλικῶν.

Μόνον τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσιον τοῦ Λιγυνοῦ διέθεσε πέρυσιν ἐν Βουλγαρίᾳ νήματα ἀξίας 100,000 φραγκῶν. Ἀνάλωσιν εὐρον καὶ τὰ προϊόντα τῆς ὑφαντουργικῆς ἐταιρείας «Νέου Φαλήρου», ἅτινα καίτοι ἀκριβώτερα κατὰ τι τῶν γερμανικῶν καὶ αὐστριακῶν ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν τῆς μεσαίας καὶ ἀνωτέρας τάξεως ὡς οἰκονομικώτερα, ἕνεκα τῆς ἀρίστης ποιότητος αὐτῶν. Βαμβάκερὰ ὑφάσματα δὲν φαίνονται εἰσαγόμενα ἐξ Ἑλλάδος. Ὑπεδείχθη ὅμως εἰς τὰ ἐργοστάσια Πειραιῶς ὅτι ἐν κατεγίνοντο εἰς παραγωγὴν

εἰδικῶν τινῶν ποιότητων ἐκ τῶν ἐν μεγάλῃ χρήσει παρὰ τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ χωρικοῖς (καθ' ἃ δείγματα καὶ ὑπεβλήθησαν), ἢ ἐξόδευσις τοιούτων ὑφασμάτων ἠδύνατο νὰ ἐπιδιωχθῆ ἐπιτυχῶς καὶ λίαν ἐπωφελῶς. Ψιθίνων πέλων θερινῶν εἰσάγονται μεγάλα ποσότητες, ἀλλὰ τιμῆς καὶ ποιότητος κατωτάτης (τῶν 15 ἕως 20 φράγκων κατὰ δωδεκάδα). Περὶ δὲ τῶν εἰδῶν πέλων ἀνωτέρας ποιότητος ἐπληροφορήθη ὁ πολιτικὸς Πράκτωρ ὅτι εἰσάγονται μὲν καὶ τοιοῦτοι ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ πωλοῦνται ὡς εὐρωπαϊκοί, ἀντικαθισταμένου τοῦ σήματος. Τὰ θερμάτινα πέλματα τῆς Σύρου δὲν εἰσάγονται ἀναλόγως τῆς μεγάλης καταναλώσεως αὐτῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐνῶ τὰ ὁμοειδῆ ἰταλικά κατακλύζουσι τὰς βουλγαρικὰς ἀγοράς. Τοῦτο δὲ ἐξ ἀνεπιτηδειότητος ἢ καὶ ἀδρανείας ἴσως τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων τοῦ νὰ ἐπιδιώξωσι πελατεῖαν ἐν Βουλγαρίᾳ. Τοῦναντίον συμβαίνει ὡς πρὸς τὰ ἐλληνικὰ ζυμάρια (μακαρόνια καὶ τὰ τοιαῦτα)· ἀπὸ τινος κειροῦ γίνονται λίαν γνωστὰ καὶ ὑπερέσκουσιν· ὄντα δὲ κατὰ 20 % εὐθυνότερα τῶν ἰταλικῶν θὰ εἰσάγονται κατὰ μικρὸν εἰς μεγαλειτέρας ποσότητας. Καὶ οἱ σάπωνες, παραγωγῆς Ζαβογιάννη καὶ ἐργοστασίων Ἑλευσίνος, ἀν καὶ ἀνωτέρας τιμῆς τῶν ἐγχωρίων (κατασκευαζομένων ὑπὸ Ἑλλήνων βιομηχάνων ἐν Βάρνη καὶ Φιλιππουπόλει), ἤρξαντο νὰ σαγηνεύωσι βουλγαρικὴν πελατεῖαν μεθ' ὅλα τὰ εἰς ἃ ὑποβάλλονται ὑπέρογκα διαπύλικα τέλη, ἅτινα ὑπεκρεύουσιν οἱ βουλγαρικοὶ σάπωνες, καταχρηστικῶς. Οἱ ἐλληνικοὶ σάπωνες θὰ προτιμηθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ, διότι εἶνε ξηροὶ, καθαρώτεροι καὶ καλλιτέρας ποιότητος. Πρὸς διάδοσιν τῆς σταφίδος ἐγένοντο μὲν ἀπόπειραι, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα εἶνε σχετικῶς ἀσήμαντα. Κατὰ τὸ 1893 εἰσῆχθησαν μόνον 30,000 χιλιγράμμων τοῦ προϊόντος τούτου εἰς Βουλγαρίαν, ἢ τοῦ 1894 εἰσαγωγή εἶνε ἀνωτέρα, εἶνε δύσκολος ὅμως ἡ μείζων διάδοσις ἐν ὅσῳ δὲν κατορθώθη νὰ καταστῇ γνωστὴ καὶ ἀρεστὴ πρὸς βρωσιν ἢ σταφίς ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ἐν ὅσῳ δὲν ἀποδειχθῆ συμφέρουσα καὶ κέρδη προσπορίζουσα ἢ βιομηχανία τῆς ἐκ σταφίδος ἀποστάξεως πρὸς παραγωγὴν οἴνου καὶ οἴνοπνεύματος.

Σκόπελος, καθ' οὐ προσκρούει ἡ διάδοσις τῆς σταφίδος, εἶνε καὶ ἡ διατήρησις τῶν υπερβολικῶν διαφυλίων τελῶν, ἀνερχομένων εἰς 10 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου ἐν Σόφια, 6 ἐν Φιλιππουπόλει καὶ 3 ἐν ἄλλαις δευτερευούσαις πόλεσιν. Ἐγένοντο ὅμως αἱ δέουσαι ἐνέργειαι πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τὸ λογικώτερον, ἀνεγνωρίσθη δὲ τὸ δυσανάλογον αὐτοῦ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος. Ἡ τῶν σύκων τῶν Καλαμῶν εἰσαγωγή αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἕνα καὶ τῶν μετριοτέρων τιμῶν αὐτῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καλλιτέρας ποιότητος, τὰ σμυρναϊκὰ. Τὰ ἐλληνικὰ ἔλαια καθαριζόμενα μετὰ προσοχῆς καὶ προσφιρόμενα ἄδολλα, δύνανται εὐχερέστατα νὰ συναγωνισθῶσιν ἐν Βουλγαρίᾳ πρὸς τὰ τῆς Τουρκίας καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ τῆς Ἰταλίας. Τὰ κηκαῖα λαχυνικὰ, τὰ πρὸς βρώσιν νωπὰ χόρτα, τὰ κίτρα, λεμόνια καὶ πορτοκάλια εἰσάγονται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς Βουλγαρίαν, ἀλλὰ σχετικῶς εἰς λίαν ὑψηλὰς τιμὰς. Προέρχονται ὅμως κατὰ προτίμησιν ἐκ Τουρκίας καὶ ὀλίγα μόνον ἐξ Ἑλλάδος, λόγῳ τῶν μὴ προσφόρων μέσων μεταφορᾶς. Οἱ οἴνοι καθίστανται ἀπὸ τινος γνωστότεροι, εἰς τοῦτο δὲ ἔδωκαν ἀφορμὴν οἱ Σέρβοι, οἵτινες ἕνεκα τῶν ἐκ τῆς φυλλοξήρας καταστροφῶν εἰσάγουσιν ἐλληνικοὺς οἴνους ἐκ τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν βορείων Σποράδων. Τὸ μὲν ἕνεκα τῶν εὐτελῶν τιμῶν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς οὐσιαστικῆς ποιότητος αὐτῶν, εἰσάγονται νῦν καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐνθα πρότερον κατηναλίσκοντο οἴνοι ἀποκλειστικῶς μακεδονικοὶ καὶ θρακικοὶ, οἵτινες ὅμως ἀδυνατοῦσι νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς ἐλληνικοὺς. Εἶνε δὲ εὐαίωγον τὸ γεγονός, ὅτι καὶ οἱ οἴνοι ἀνωτέρων ποιότητων εὐρίσκουσιν ἀπὸ τινος πολλὴν ὑποδοχὴν ἐν Βουλγαρίᾳ. Τὸ μόνον ἐλάττωμα εἶνε αἱ ὑπέρογκοι τῶν τελευταίων τούτων τιμαί, εἰς ἃς πωλοῦνται. Φρονεῖ δὲ ὁ κ. Πολιτικὸς Πράκτωρ, ὅτι τοῦτο γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀποστολέων, ἐκ μεγάλης πλεονεξίας καὶ κερδοσκοπίας τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μεσιτῶν καὶ ἐμπόρων, καὶ συμβουλεύει τοὺς ἀποστολεῖς ὅπως ὀρίζωσιν εἰς αὐτοὺς τὰς τιμὰς καὶ δημοσιεύσωσιν αὐτὰς καὶ διὰ τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου, διότι ἄνευ τοιούτων μέτρων οὔτε νέα πελατεία ἀποκτᾶται,

φυγαδεύεται δὲ καὶ ἡ ὑπάκουσα. Ἐν γένει δὲ οἱ Ἕλληνας παραγωγεῖς ὀφείλουσιν ἐν ἀρχῇ, ὅπως κατακτήσωσιν ἐμπορικῶς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος, νὰ μὴ ἀποβλέπωσιν εἰς τὸν προσπορισμὸν ἀμέσων καὶ μεγάλων ὀφελειῶν ὀλιγῶν, ἀλλ' εἰς τὴν κατάκτησιν πελυπληθοῦς καὶ σταθερᾶς πελατείας.

Σπουδαῖος λόγος παρεμποδίζων τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας εἶνε ἡ εὐλειψις ἀμέσου μεταξὺ αὐτῶν συγκοινωνίας. Ἐς ἔχει νῦν αὕτη τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἐμπορεύματα ἀποστέλλονται εἰς Βουλγαρίαν διὰ Δεδεαγάτς ἕνεκεν ἐλλείψεως τακτικῆς ἀπ' εὐθείας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐλληνικῶν καὶ βουλγαρικῶν λιμένων Πύργου καὶ Βάρνης. Ἄν ἰδρῆτο ἀμέσως τοιαύτη ἀτμολοκικὴ συγκοινωνία, ἐν μὴ καθ' ἐβδόμαδα, τοῦλάχιστον κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἢ εἰς Βουλγαρίαν εἰσαγωγή ἐλληνικῶν προϊόντων θὰ προήγατο πολλαπλασίως.

Ἐν Λονδίῳ ἐπιτετραμμένος φρονεῖ ὅτι αἱ σύστασις ἐμπορικῶν πρακτορείων πρὸς διέδοσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων ἡμεῖρας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων καὶ κρίνεται ὡς τὸ μόνον μέσον πρὸς ἐμφύχωσιν καὶ ἀναζωπύρησιν τοῦ ἡμετέρου ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Τρανὴν τοῦτου ἀπόδειξιν παρέρχον, λέγει, τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπήγαγον τὰ ἄχρι τοῦδε συσταθέντα ἐν τισι πρωτεύουσαις (Κωνσταντινουπόλει, Βελιγραδίῳ, Σμύρνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ) ἐπιμελητηρία, καταναλισκομένων δι' αὐτῶν εὐχερῶς καὶ ἀκόπων τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων, δι' ἀπλῆς μόνον μερίμνης τῶν ἐμπορικῶν κατὰ τόπους πρακτορείων καὶ τῶν ἐπιβλεπούσων αὐτὰ ἐλληνικῶν ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ ἤρξατο ἐργαζόμενος μετὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ γενικοῦ προξένου κ. Μεσσηνέζη πρὸς Ἰδρυσιν ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ διαρκοῦς ἐκθέσεως ἐλληνικῶν προϊόντων, φρονεῖ δὲ ὅτι διὰ τῶν μέσων τούτων θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διάδοσις τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων ἐν τῇ πολυαριθμοτέρᾳ καὶ τῇ μεγίστῃ τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης, ἐν ἣ ὀλονδήποτε προϊόν δύναται νὰ εὐρη κατανάλωσιν. Ἡ Ἰδρυσις ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐν Λονδίῳ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπο-

τελειωμάτων, τὰ ὅποια ἀσφαλῶς καὶ βεβλῶς θὰ ἐπιφέρῃ, θὰ ἐπιφορτισθῇ ὡσαύτως καὶ τὴν φροντίδα τῆς χορηγίας πληροφοριῶν χρησίμων εἰς τοὺς Ἕλληνας σταφιδαμπόρους καὶ τὴν καθοδήγησιν αὐτῶν πρὸς διάθεσιν καταλληλοτέραν καὶ ἐν προσφόρῳ στιγμῇ τοῦ προϊόντος τῶν. Προσεχῶς ὑποβληθήσεται λεπτομερῆς ἐκθεσις σχετικῇ πρὸς τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου κατανάλωσιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ὁ ἐν Καίρῳ πρόξενος ἀποστέλλει μακρὰν καὶ λεπτομερῆ ἐκθεσιν, ἐν ἣ ἁπλοῶς μὲν πληροφορεῖ ὅτι εἰς Αἴγυπτον εἰσάγονται πάντα σχεδὸν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ ἀπὸ δεκαετίας παρατηρεῖται αὐξήσις αὐτῶν βαθμιαία, καίτοι ἐν ἐν τῷ συνόλῳ ἢ εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγή, ὑπολογιζομένη εἰς λίρας Αἰγυπτιακὰς φαίνεται κατὰ τὸ 1895 ἐλάσσων τῆς τοῦ 1894, ἀνελθοῦσα κατ' ἐκεῖνο μὲν εἰς 57,052, κατὰ τοῦτο δὲ εἰς 44,980 λίρας Αἰγυπτιακὰς. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον δ' αὕτη διαφορά σχετίζεται πρὸς δύο κυρίως προϊόντα, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ ἐλαιόλαδα, ὧν ἡ εἰσαγωγή ἠλαττώθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν προϊόντων παρατηρεῖται αὐξήσις, ἥτις θὰ ἦτο μείζων, εἰάν οἱ Ἕλληνες ἐξαγωγεῖς ἐπεδείκνυον μείζονα ζῆλον, ἐπιμέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν περὶ τε τὴν κατασκευὴν καὶ τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων. *Εἰδικῶς* δὲ γράφει τὰ ἑξῆς :

1) *Περὶ τοῦ ἐλαίου*: ἡ εἰσαγωγή ἐφαίνατο ἀπὸ τοῦ 1892 αὐξάνουσα μέχρι τοῦ 1895· κατὰ τὸ 1892 ἀνῆλθεν εἰς λίρας αἰγυπτιακὰς 960, κατὰ δὲ τὸ 1893 εἰς λίρας αἰγυπτιακὰς 4,507 καὶ κατὰ τὸ 1895 κατέπεσεν εἰς λίρας αἰγυπτιακὰς 2,628, ὅπερ ἀποδοτέον κατὰ μέγα μέρος εἰς τινὰ τῶν ἐλαιοτριβίων, τὰ ὅποια δὲν ἐράζονται, φαίνεται, μετὰ πολλῆς ἐπιμέλειας καὶ καθαριότητος, πλὴν τῶν ἐν Καλάμαις καὶ ἐν Κερκύρα, ὧν τὸ ἔλαιον θεωρεῖται ἐν Αἰγύπτῳ ἄριστον. Ἐὰν τῶν λοιπῶν προελεύσεων δὲν εἶνε καλῶς διυλισμένα, ἐνίοτε εἶνε μέλανα καὶ ἀκάθαρτα, οὐχὶ δὲ σπανίως πικρὰ καὶ ἀναδίδοντα καὶ κακὴν ὄσμην. Προσθετέον εἰς τοῦτο καὶ τὴν διαφορὰν τῆς τιμῆς, διότι τὸ μὲν τουρκικὸν ἔλαιον τιμᾶται κατ' ὅκταν πρὸς

φρ. 1.25, τὸ ἑλληνικὸν πρὸς φρ. 1.40 ἢ καὶ 1.50. Ἐν τούτοις τὸ ἄφθονον τοῦτο προϊόν τῆς Ἑλλάδος ἰδίως τῆς Κερκύρας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη τὴν πρώτην θέσιν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐνθα δὲν φύεται ἡ ἐλαία, ἀλλαχόθεν δὲ δὲν εἰσάγεται ἔλαιον εἰμὴ ἐκ Τουρκίας ἀξίας 60—80,000 λ. αἰγ. ἑτησίως καὶ ἐξ Ἰταλίας ἀξίας 10,000 λ. αἰγ. ἑτησίως. Ὡς μέσον αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐλαίων ἐν Αἰγύπτῳ, πλὴν τῆς ἐπιμελεστεράς κατασκευῆς καὶ τῆς μετριωτέρας τιμῆς, θὰ ἦτο καὶ ἡ συνεννόησις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλαιοπαραγωγῶν μετὰ τῶν ἐν Καίρῳ παντοπωλῶν Α. Κωνσταντινίδου, Νικ. Νικηταΐδου, Γ. Σταυρῆ, Γ. Ἀγγέλου, Ν. Βλαντῆ, Β. Ρέμη καὶ Ἰω. Περίδου, πρὸς οὓς θὰ ἠδύνατο ν' ἀποστέλλονται δείγματα πρὸς πώλησιν.

2) *Τοῦ κοινοῦ σάπωνος* ἡ εἰσαγωγή, εἰς ἀξίαν ὑπολογιζομένη ἀπὸ λίρας αἰγ. 477 κατὰ τὸ 1893 ἀνῆλθεν εἰς λίρας αἰγυπτιακὰς 1879 κατὰ τὸ 1895. Ἐὰν λοιπὰ κράτη ἐλάχιστα συναγωνίζονται, πλὴν τῆς Τουρκίας, εἰσαγούσης κατὰ μέσον ὄρον ἑτησίως κοινὸν σάπωνα ἀξίας 100 χιλιάδων λιρ. αἰγυπτ. περιπέου. Ἄν ἡ Ἑλλάς δὲν ἠδύνατο νὰ συναγωνισθῇ τελείως πρὸς τὴν Τουρκίαν, θὰ ἠδύνατο ὅμως ν' αὐξήσῃ σημαντικῶς τὴν εἰσαγωγὴν σάπωνος ἐν Αἰγύπτῳ, δεχομένη καλῶς αὐτὸν, διότι κατασκευάζεται κάλλιον ἢ ὅ ἐν Τουρκίᾳ, περιέχων, ἰδίως δὲ τῆς Συρίας, ἱκανὴν ἄμμον. Ὄφειλον οἱ Ἕλληνες σαπωνοπιοὶ νὰ ἰδρύσωσιν ἐν Καίρῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Πόρτ Σαΐδ, Σουέζ, Γάντα, Ζαγαζικίῳ, Μανσούρα καὶ Μινίᾳ εἰδικὰ σαπωνοπωλεῖα, ἐν οἷς θὰ ἐπωλεῖτο καὶ ἑλληνικὸν ἔλαιον, εἰάν ὑπετίθετο ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς τὸν σάπωνα, τὸν ἀναγκαιότατον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς Φελλάχους, τοὺς μὴ διακρινομένους ἐπὶ καθαριότητι. Ἐὰν καταστήματα ταῦτα θὰ ἠδύνατο νὰ πωλῶσι σάπωνα καὶ ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Αἰγύπτου δι' εἰδικῶν πρακτόρων καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῶν παντοπωλείων, ὡς συμβαίνει σήμερον, ὑπὸ τὸν ἕρον δμως ὅτι θὰ κανονίσωσι τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἀναλόγως πρὸς τὸν τουρκικὸν, πωλούμενον πρὸς 1 φρ. κατ' ὅκταν, ἐν ᾧ ὁ ἑλληνικὸς

πωλείται πρὸς 1.25 φρ. καὶ θὰ ὑποβιβάζωσι τὴν τιμὴν τοῦ ἐξ ἐλαιοπυρήνων κατασκευαζομένου σάπωνος, πωλουμένου εἰς τὴν τιμὴν καὶ ὁ καλὸς ἰταλικός. Ἐν ἡ σύστασις σαπωνοπωνοπωλείων θεωρητῆ δύσκολος, δύνανται οἱ σαπωνοποιοὶ νὰ συναντηθῶσι πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὑποδειχθέντων πρόσωπα ἢ μετ' ἄλλων πρὸς μείζονα διάδοσιν τοῦ ἐλληνικοῦ σάπωνος ἐν Αἰγύπτῳ.

3) Τῶν ξυλανθράκων ἡ εἰσαγωγή φαίνεται ἠλαττωμένη κατὰ τὰ τελευαῖα ἔτη· τοῦτο ὁμῶς πρέπει νὰ θεωρηθῆ συμπτωματικὸν καὶ νὰ μὴ ἀποθαρρύνῃ τοὺς ἐν Ἑλλάδι μετερχομένους τὸ ἐμπόριον τοῦτο. Ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγή ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1893 εἰς λίρας αἰγυπτιακάς 3,811, ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ὁμῶς κτήσεων εἰσάγονται ἑτησίως 15—20,000 λιρῶν αἰγυπτιακῶν καὶ ἐκ Τουρκίας περὶ τὰς 50,000 λιρῶν αἰγυπτιακῶν ξυλάνθρακες.

4) Τὸ βούτυρον δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῆ ἐν Αἰγύπτῳ, διότι ἰδρύθησαν ἐσχάτως μεγάλα ἐν τῷ τόπῳ βουτυροποιεῖα, ὧν τὸ ἄριστον εἶνε τὸ ἐν Δαμιέττῃ, ἂν καὶ μεθ' ὅλον τοῦτο μεγάλη ἐξακολουθεῖ νὰ ἦνε ἡ ἑτησία ἐκ Τουρκίας εἰσαγωγή βουτύρου, πρὸς τὸ ὅποιον ὑπῆρχεν ἐλπὶς ν' ἀνταγωνισθῆ τὸ ἐλληνικόν, ἐν ἠλαττοῦτο ἡ τιμὴ του. Ὁ δὲ τυρὸς, ἰδίως ὁ νωπὸς καὶ ἠλατισμένος ὁ ἐν τοῖς βυτίοις, ὅταν ἦνε καλῶς κατασκευασμένος καὶ δύναται νὰ διατηρηθῆ, ζητεῖται πολὺ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ δύναται ν' αὐξήσῃ ἡ εἰσαγωγή του, ἂν οἱ τυροποιοὶ καὶ τυρέμποροι μεριμνήσωσι περὶ τούτου, συνεννοούμενοι μετὰ καταλλήλων προσώπων. Ὁ ἐν τοῖς ἀσχοῖς ζητεῖται περισσότερον, ἀλλ' ἡ τιμὴ του θεωρεῖται μεγάλη, οὕσα ὑψηλοτέρα τοῦ τουρκικοῦ· ὁ δὲ ξηρὸς (τουλουμοτύρι) θεωρεῖται πολὺ ἀλμυρός.

5) Τῶν γλυκυσμμάτων ἐκ σακχάρους καὶ μέλιτος μικρὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ εἰσαγωγή δύναται ν' αὐξήσῃ, κυρίως ἡ τῶν λουκουμιῶν, ἅτινα εὐκόλως θ' ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν τῆς Τουρκίας, διότι κατασκευάζονται μετὰ μείζονος λεπτότητος· δέον ὁμῶς οἱ λουκουμοποιοὶ νὰ μεριμνήσωσι μετὰ μείζο-

νος ζήλου περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, συνεννοούμενοι κυρίως μετ' Αἰγυπτίων ἐμπόρων καὶ ὀρίζοντες τὴν τιμὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν κυτίων πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων.

6) Τῶν καρπῶν, νωπῶν καὶ ξηρῶν, ἡ εἰσαγωγή ἠλαττοῦται, ἐν ᾧ καθίσταται καταπληκτικὴ ἡ ἀνάλωσις τουρκικῶν καρπῶν, ὅπερ ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν λιμένων τῆς Τουρκίας μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς, ὅπου ἐν προέρχονται οἱ καρποὶ, οἵτινες πρὸ ταύτης ἐρρίπτοντο εἰς ἀχρησίαν· τὸσον μεγάλη ἦτο ἡ ἐσοδεία συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἐν τῷ τόπῳ ἀνάλωσιν αὐτῶν. Πρὸς τῆ συγκοινωνίας ὁμῶς ἐβελτιώθη ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ὑπωροφώρων δένδρων. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἤδη τινὰ τῆς σταφυλῆς, ὡς τὸ τσαοῦσι, ὅπερ δὲν καλλιεργεῖται ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὰ ροζακιὰ, γίνονται καλλίτερα, ὡς καὶ ἐν γένει πάντα τὰ εἶδη, ἅτινα καὶ ἐν Ἑλλάδι παράγονται. Μεταξὺ αὐτῶν μνημονευτέον καὶ τὴν σταφίδα, ἧς χρησιμοποιουμένης εἰς βρῶσιν ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγή ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1893 μόνον εἰς λίρας αἰγυπτιακάς 144 καὶ πέρυσιν εἰς λίρας αἰγυπτιακάς 358, ἐν ᾧ ἡ Τουρκία ἀπέστειλε κατὰ τὸ 1895 σταφίδα ἀξίας λιρῶν αἰγυπτιακῶν 25,421. Ἡ μὴ μεγάλη εἰσαγωγή ἐλληνικῆς σταφίδος πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τοὺς ἐξῆς λόγους: Μὴ κατασκευαζομένου οἴνου ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς σταφίδος ὡς ὕλης πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε πρὸς κατασκευὴν οἴνοπνευμάτων, οἷα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Νείλου ἐν χρήσει, διότι οἱ Αἰγύπτιοι μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο τὴν σακχαρονάλαμον, τιμωμένην πρὸς 50 ἢ 55 λεπτὰ κατ' ὄκταν ἢ καὶ τὸ mélasse, ὑπόλοιπον τῆς ἀποσταλαχθείσης σακχάρους, ὅπερ τιμᾶται ἀντὶ 2 φρ. κατὰ καντάριον, περιέχον 8 ὀκάδας οἴνοπνεύματος. Τὴν μέθοδον ταύτην, ὡς οικονομικωτέραν, ἀκολουθοῦσιν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενεῖς οἴνοπνευματοποιοὶ, ἐν ᾧ ἡ ἐκ σταφίδος ἀποστάλαξις ἀποβαίνει δαπανηροτέρα· ἂν ἐλαρθάνοντο ὑπ' ὄψει αἱ μικρόταραι τιμαὶ τῆς σταφίδος ἐν Ἑλλάδι, ἐπτά π. χ. φράγκα κατὰ καντάριον καὶ προσετίθετο ἐν φρ. εἰσαγωγικὸς δασμὸς,

δύο φρ. πρὸς μεταφορὰν καὶ ἄλλαι τινὲς δαπάναι, θ' ἀπη-
τοῦντο δέκα ἢ καὶ ὀκτώ φρ. πρὸς ἀποστάλαξιν 11 ὀκάδων οί-
νομνεύματος, ὅσον ὑπολογίζεται ὅτι δύναται ν' ἀποδώσῃ εἰς
σταφίηρ σταφίδος. Μόνον ἂν ἀπηλλάσσεται ἡ σταφίη παντὸς
δαπμοῦ, ὅπερ δυσχερέστατον, καὶ τοῦ ὁποίου μέτρου ἐπιτυγ-
χανομένου θὰ ἐπωφελεῖτο καὶ ἡ Τουρκία, καὶ ἰὰν ἡ τιμὴ κα-
τέπιπτε κατωτέρω τῆς τιμῆς τοῦ μέλασε, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ
χρησιμοποίησις τῆς σταφίδος ἐν Αἰγύπτῳ τῇ ἐπιμελείᾳ ἐται-
ρῶν ἰδρυομένων ἐν τοῖς παραγωγικαῖς μέρεσι τῆς Ἑλλάδος
καὶ δικτηρουσῶν εἰδικούς ἐν Αἰγύπτῳ πράκτορας.

Ὡς πρὸς τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος ἐν Αἰγύπτῳ εἰς
βρῶσιν, ὑπάρχουσιν ἐπίσης δυσχέρειαι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνυπέρ-
βλητοι. Ἡ κατωτάτη τάξις τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ, εἰθισμέ-
νη νὰ ζῇ βίον ὀλιγαρκέστατον, διὰ δαπάνης εἴκοσιν ἢ τριά-
κοντὶ λεπτῶν ἡμερησίως πρὸς ἀγορὰν μικρῶν ξηρῶν κυάμων
ἢ καὶ φοινίκων ἢ καὶ εἶδους τεχνητοῦ τινος μέλιτος, τιμωμέ-
νου ἀντὶ 50 λεπτῶν κατ' ὀκάαν, δὲν δύναται ἢ δὲν ἐννοεῖ νὰ
διαθέσῃ 80 λ. ἢ 1 δρ. εἰς προμήθειαν 1 ὀκάς σταφίδος, ὡς
πωλεῖται ἐν Αἰγύπτῳ. Ἄν δὲ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς,
προτιμᾷ τὴν τῆς Συρίας, τιμωμένην μόνον ἀντὶ 30 λεπτῶν
κατ' ὀκάαν, οἱ δὲ εὐπορώτεροι, οἱ μεταχειριζόμενοι τὴν στα-
φίδα εἴτε πρὸς βρῶσιν εἴτε πρὸς κατασκευὴν γλυκυσμάτων,
προτιμῶσι τὴν τῆς Σμύρνης, θεωρουμένην καὶ οὖσαν ἀρίστην, ὡς
καὶ τὴν τῆς Σάμου, Κύπρου καὶ Κρήτης, τιμωμένην περὶ τὰ
50 λεπτά κατ' ὀκάαν. Πᾶσαι ὅμως αἱ δυσχέρειαι αὗται θὰ
ἤρουντο, ἂν ἤλαττοῦντο αἱ τιμαὶ τῆς εἰς Αἰγύπτου ἀποστελλο-
μένης σταφίδος καὶ ἂν δι' ἐταιρείας τινὸς καὶ πρακτόρων ἀπει-
στέλλετο καὶ διεδίδετο αὕτη ἐντὸς κυτίων ἐκ 1 ἢ καὶ $\frac{1}{2}$ ὀκάς,
ὡς γίνεται διὰ τὰ σῦκα τῆς Σμύρνης, ἐσημειοῦντο δὲ αἱ τιμαὶ
ἐπὶ τῶν κυτίων πάγια ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

7) Τοῦ καπνοῦ ἡ εἰσαγωγή, ἥτις ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀρ-
χαίας μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἑλλάδος ἐμπορικῆς συμβάσεως
ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1890 εἰς λιρ. αἰγυπ. 100,500, δυνάμει τῆς
νέας, ἰσχυροῦσης ἀπὸ τῆς 31 Ἰουλίου 1895, ἀνῆλθεν ἐντὸς

ἐννέα περίπου μηνῶν εἰς λίρας αἰγυπτιακάς 13,028, ἐλπίζε-
ται δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰσαγωγή τοῦ
αὐτοῦ ἂν μὴ ἀνωτέρου καὶ κατὰ τὸ 1890 ποσοῦ. Πάντες
σχεδὸν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μετερχόμενοι τὰ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ,
ἰδίως οἱ ὀνομαστότεροι κατασκευασταὶ τῶν πασιγνώστων αἰ-
γυπτιακῶν σιγαρέτων, φρονοῦσιν ὅτι ὁ ἐλληνικὸς καπνὸς εἶνε
κατωτέρας ποιότητος τοῦ τουρκικοῦ, διότι ἡ καλλιέργεια αὐ-
τοῦ καὶ συγκομιδὴ δὲν γίνεται μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς καὶ
ἐπιμελείας μεθ' ἧς ἐν Τουρκίᾳ, ἐνεκα δὲ τούτου περιέχει ἱκανὰ
κοτσάνια καὶ τὰ φύλλα οὐχὶ πολὺ λεπτά, ὧν ἐξ ἄλλου βα-
ρύτερος κατὰ τὸ ζύγισμα καὶ δαπανηρότερος. Διὰ τοῦτο προ-
τιμᾶται ὁ τουρκικὸς, ὅστις θεωρεῖται καὶ γλυκύτερος, γίνεται
δὲ χ,ῆσις τοῦ ἐλληνικοῦ καπνοῦ ἐπιβοηθικῶς μόνον καὶ δι'
ἀναμίξεως μετὰ τοῦ τουρκικοῦ. Εἶνε εὐκτέον ὅπως οἱ Ἑλλη-
νες καπνοπαραγωγοὶ μετακαλέσωσι γεωργούς ἐκ Γενιδζέ καὶ
Καβάλας, ἐνθα ὁ καπνὸς καλλιεργεῖται ἀρίστα, καὶ διδαχθῶσι
τὸν ἐκεῖ ἐφαρμοζόμενον τῆς καλλιέργειας καὶ συγκομιδῆς τρό-
πον ἀναλόγως τῆς κλιματολογικῆς καὶ γεωλογικῆς καταστά-
σεως τῆς Ἑλλάδος.

8) Τῶν οἴνων ἡ εἰσαγωγή αὐξάνει ὀπωσδήποτε ἀπὸ λιρ.
αἰγ. 3,471 κατὰ τὸ 1893 ἀνῆλθεν εἰς λίρας αἰγ. 6,840
κατὰ τὸ 1895. Οἱ ἐλληνικοὶ οἶνοι θεωροῦνται πολὺ καλοὶ,
ἀλλ' οὐχὶ καὶ πολὺ εὖωνοι, διότι οἱ μὲν τῆς καλῆς ποιότητος
πωλοῦνται ἀπὸ 50 μέχρι 75 λεπτῶν (χρ.) κατ' ὀκάαν, οἱ δὲ
τῆς δευτέρας, ἐν οἷς καὶ ὁ ῥητινίτης, ἀπὸ 35—40 λεπτῶν.
Καίτοι γίνεται μέγας συναγωνισμὸς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας,
Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ μεγαλητέρα ἀνά-
λωσις ἐλληνικῶν οἴνων ἐν Αἰγύπτῳ, ἐνθα δὲν φύεται ἡ ἀμπε-
λος, ἂν οἱ οἴνοπαραγωγοὶ ἐμερίμων περὶ τούτων δραστηριώ-
τατον, ὑποβιβάζοντες τὰς τιμὰς καὶ συνιστῶντες πρακτορεῖα ἢ
ἀναλλέτοντες τὴν πώλησιν εἰς γνωστούς καὶ τιμίους ἐμπόρους,
ὧν τινὰς ὑπέδειξεν ὁ κ. Πρόξενος εἰς τινὰς τῶν μεγάλων ἐν
Ἑλλάτι οἴνοπαραγωγῶν κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

9) Τῶν οἴνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ ἰδίως τοῦ κονιάκ ἡ

εις Αίγυπτον εισαγωγή ηύξησεν ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τοῦ 1894 καταπληκτικῶς, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί : κατὰ τὸ 1892 λίραι αἰγυπτιακαὶ 3,509, κατὰ τὸ 1893 λίρ. αἰγ. 21,730 καὶ κατὰ τὸ 1894 λίρ. αἰγ. 19,645. Ἄλλ' ἐν ἔτει 1895 κατῆλθεν εἰς τὸ ἥμισυ, ἦτοι εἰς λίρας αἰγυπτιακάς 10,482. Ἡ σπουδαία αὕτη ἐλάττωσις δὲν εἶνε τυχαία, οὔτε προῆλθεν ἐκ τοῦ ξένου συναγωνισμοῦ. Πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Ἑλλάδι κονιακοποιοὶ, ἀπὸ τοῦ 1890, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐμερίμνησαν περὶ κατασκευῆς καλῶν ἐκ σταφυλῆς κονιάκ καὶ τῆς ἐν ἀποθήκαις διατηρήσεως αὐτῶν πρὸς βελτίωσιν διὰ τοῦ χρόνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεταθέντες εἰς Αἴγυπτον ἐμελέτησαν τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, συνενοήθησαν μετὰ καταλλήλων ἐμπόρων, προέβησαν εἰς τὰς δεούσας ρεκλάμας, πᾶσαι δὲ αἱ εὐστοχοὶ καὶ δραστήρια αὐταὶ ἐνέργειαι ἐπέδρασαν τοσοῦτον ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ, ὥστε τὸ ἐλληνικὸν κονιάκ κατέκτησε σχεδὸν τὴν Αἴγυπτον, πλησιάσαν τὴν κατανάλωσιν τοῦ γαλλικοῦ. Ἄτυχῶς εἰς τὴν μεγάλην ζήτησιν καλοῦ καὶ παλαιοῦ κονιάκ δὲν ἀνταπεκρίθη ἡ πραγματικὴ προσφορὰ, διότι μέγα μέρος τῶν παραγγελιῶν ἐξετελέσθη διὰ νέου κονιάκ, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ποιότης ἠλλοιώθη εἴτε ἕνεκα τῆς ταχύτητος περὶ τὴν κατασκευὴν, εἴτε καὶ ἕνεκα ἄλλων λόγων. Ἐνεκα τούτου ἐγαννήθη δυσπιστία τις καὶ ἐπῆλθε κατὰ τὸ 1895 εἶδος κρίσεως, ἣν ἐπέτειναν ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ νόθευσις τοῦ σήματος μεγάλου ἐλληνικοῦ καταστήματος, δι' ἣν ὑπάρχει καὶ ἐκκριμῆς δίκη ἐν τῷ ἐλληνικῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικαστηρίῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ψευδὴς κατασκευὴ ἐλληνικοῦ κονιάκ τῆς χειρίστης ποιότητος ὑπὸ γαλλικῶν ἐργαστασίων μετὰ σημάτων ἐλληνικῶν ἀνυπάρκτων, ὡς κονιάκ Γεραρδίνου, Πρίγκιπος Γεωργίου, κτλ. πωλουμένου εἰς εὐταλαῖς τιμὰς, τῆς δὲ δικαιοσύνης μὴ δυνήθεισας νὰ πράξῃ τι, διότι δὲν ζημιοῦνται ὠρισμένα καταστήματα. Προσθετέον ὅτι εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς εισαγωγῆς συνετέλεσε καὶ ἡ αὔξησις τῶν Ἑλλήνων κονιακοποιῶν, εἰς οὓς προσετέθη καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐργοστάσιον Βολωνάκη, παράγον καλὸν κονιάκ δύο ποιότητων, ὑπερ διεδόθη ἀπὸ δύο

ἐτῶν τὰ μέγιστα ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ ἡ συνεχὴς μεταβολὴ τῶν τιμῶν αὐτοῦ, ἐν ᾗ αἱ τῶν εὐρωπαϊκῶν εἶνε πάγια.

Ἄς ἐλπισθῆ, λέγει ἐν τέλει τῆς λίαν ἐξηκριβωμένης ἐκθέσεώς του ὁ ἐν Καίρῳ κ. Πρόξενος, ὅτι τὰ γενόμενα λάθη, ὧν θ' ἀντελήφθησαν οἱ ἡμογενεῖς βιομηχανοὶ, θὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς προσεκτικωτέρους ἐν τῷ μέλλοντι ὅπως ἡ σπουδαία αὕτη καὶ νέα ἐλληνικὴ βιομηχανία ἀνακτήσῃ τὴν παλαιὰν αὐτῆς ἐν Αἴγυπτῳ θέσιν.

Ὁ ἐν **Ἡλύρω** (Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας) ὑποπρόξενος **βελαιοῦ** ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἐκθέσει του ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαθε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποπροξενείου τούτου προσεπάθησε ν' αὐξήσῃ τὴν διὰ τοῦ λιμένος Πύργου εισαγωγὴν τῶν ἐξ Ἑλλάδος προϊόντων. Συνεννοηθεὶς πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις κκ. Ζάννον καὶ Roche ἀπηύθυνε πρὸς αὐτοὺς διαφόρους παραγγελίας πρὸς ἀποστολὴν οἴνων, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἀδελφοὺς Ζαβογιάννη πρὸς ἀποστολὴν σαπῶνων, ὧν καὶ δείγματα ἀπεστάλησαν αὐτῷ. Ὁ δὲ κ. Ἀνδρέας Καμπᾶς, οὗ τὸ ἐργοστάσιον παράγει καὶ ἐκλεκτὴν μαστίχην, ἔλαβεν ἐσχάτως σχετικὰς παραγγελίας ἐκ Πύργου, καὶ ἐλπίζει ὁ κ. ὑποπρόξενος ὅτι καὶ αὐτῆς ἡ κατανάλωσις θὰ ἐξαπλωθῇ ἐντὸς βραχείου χρόνου. Εἰς τὸ ἐν Καλάμεις κατῆστημα τοῦ κ. Φ. Στρούμπου συνέστησεν ἐμπόρους, μεθ' ὧν ἐκτελεῖ ἤδη πράξεις ἐμπορικὰς, πέμπον ἐλαίος, ἔλαιον, σῦκα κτλ. καθ' ὅς δὲ ἔλαβε πληροφορίας παρ' ἀντιπροσώπου τοῦ καταστήματος, εὐρισκομένου ἐν περιοδείᾳ ἀνὰ τὰ Κράτη τοῦ Αἴμου, αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ βαίνουνσιν ἐπεκτεινόμεναι. Ἐκ τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν συνιστᾷ εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι βιομηχάνους νὰ μὴ φείδωνται μικρὰς σχετικῶς ὀσπύνης, ὅπως εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπων ἐπισκέπτωνταὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα, διότι ἡ τοιαύτη συνεννόησις εἶνε ἡ συνταλυστικωτέρα εἰς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων. Οἱ κονιακοποιοὶ ἐπραξαν τοῦτο, πρῶτος ὁ κ. Καμπᾶς καὶ μετ' αὐτὸν ἀντιπρόσωπος τῶν ἀδελφῶν Ματαξᾶ, τῶν ἐν Χαλκίδι Ἠνωμένων οἰνοπνευματοποιεῖων, ὡς καὶ τῶν ἀδελφῶν Βεδίστη, Βαρβαρέσσου καὶ

ἄλλων, ἐν δὲ ἐργοστάσιον ψιαθίνων πέλων πέμπει εἰς Βουλγαρίαν ἀντιπρόσωπον ἀνά πᾶτ ἔτος. Ἀπόπειρα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. ὑποπροξένου εἰσαγωγῆς ἐν Φιλιππουπόλει, Σόφιας καὶ Πύργου καὶ τῶν ἀρωματικῶν εἰδῶν τοῦ μυρεψείου τῶν ἀδελφῶν Λιάπη, καὶ ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ ἐφάνη ἡ κατανάλωσις αὐτῶν προκόπτουσα ἀνεκόπη μετὰ ταῦτα ἕνεκα τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπερόγκου φόρου ἀναλώσεως. Ὁ φόρος δ' οὗτος περιώρισε δυστυχῶς καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν ἑλληνικῶν κονιάκ, ἅτινα πληρόνουσι νῦν μετὰ τῶν λοιπῶν πνευματωδῶν ποτῶν 0,75 κατὰ λίτραν ἐπὶ 0)0 βαθμῶν τοῦ ἑκατονταβάρμου Γαίλουσσάκ, φόρον δὲ δημοτικὸν $\frac{1}{2}$ ἑκατοστὸν ἐπὶ ἐκάστου βαθμοῦ. Οἱ οἶνοι πληρόνουσι φόρον καταναλώσεως 0,10 ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ δημοτικὸν φόρον 0,04 κατὰ λίτρον, ὅταν ἐμπεριέχωνται ἐν βαρελλίαις 0,50 δὲ κατὰ φιάλην βάρους $\frac{3}{4}$ τῆς λίτρας. Τὰ ἐν φιάλαις οἶνοπνευματώδη καὶ ἠδύποτα ὑποβάλλονται εἰς φόρον καταναλώσεως $\frac{80}{100}$ κατὰ λίτρον, δημοτικὸν δὲ $\frac{80}{100}$ κατὰ φιάλην περιεκτικότητος $\frac{3}{4}$ τῆς λίτρας. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω πληρόνουσι καὶ εἰσαγωγικὸν δασμὸν 10 $\frac{1}{2}$ τοῖς 0)0 κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Μετὰ ταῦτα παραθέτει πίνακα τῶν ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους παρελθόντος Ἰουνίου εἰσαχθέντων εἰς Βουλγαρίαν διὰ Πύργου ἑλληνικῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν Λούδ καὶ Κουρτζῆ, ἧτοι ἐλαιῶν, οἴνου, κονιάκ, ψιαθίνων πέλων, ἐλαίου, σαπῶνων, νάφθας, ἐξωστῶν σιδηρῶν, δερμάτων, λουκουλίων, ἐπίπλων, σύκων, ζυμαρικῶν, εἰδῶν ξυλουργικῆς, ὑφασμάτων βαμβάκων λευκῶν καὶ χρωματιστῶν, ὑφασμάτων μαλλινομετάξων, νημάτων, τσιτίων, μπασμάδων κτλ.

Ἀπαραίτητον ὅμως νομίζει ἐν τέλει ὁ ὑποπρόξενος κ. Βουγάλης νὰ συσχῆσιν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν εἰς πάντας τοὺς βιομηχάνους καὶ ἐμπόρους περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία, νεάζουσα ἔτι καὶ ἐν τοῖς πρώτοις αὐτοῖς βήμασιν εὐρισκομένη, τότε μόνον θὰ στηριχθῆ ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν καταναλωτῶν, ὅταν οὗτοι βεβαιωθῶσι περὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ χρηστότητος τῶν ἀποστο-

λέων, ὀφειλόντων νὰ ἐκτελῶσιν ἐν ἀκριθείᾳ τὰς παραγγελίας καὶ ἀποστέλλωσιν ὅ,τι ζητεῖται παρ' αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ἄλλων ποιότητων ἐμπορεύματα εἴτε δι' ἑλλειψιν τῶν ζητουμένων, εἴτε ἐξ ἀμελείας τῶν ἀποστολέων. Δέον δὲ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ μὴ ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ εὐκόλον καὶ ἄμεσον κέρδος, διότι τοῦτο θὰ εἴνε προσωρινόν· ὀφίλουσι κυρίως νὰ ἐπιδιώκωσιν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ κατανάλωσιν, ἕπερ θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν. Καλεῖ δὲ ὁ κ. ὑποπρόξενος πάντας τοὺς ἐργοστασιάρχας ν' ἀπευθύνωνται πρὸς αὐτὸν διὰ παντὸς εἶδους πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰς ἐν Ἄνατ. Ῥωμυλίας ἐργασίας αὐτῶν ἢ ἀφορῶσαν εἰς σύναψιν ἐμπορικῶν σχέσεων πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑποπροξενείου ἐμπευομένους.

Ὁ ἐν **Ἡενοῦη** **Ἡερόξενος** κ. Ῥοδοκανάκης ἐπιστέλλει ἐμβριθῆ καὶ λίαν διδακτικὴν ἐκθεσιν συνάψας καὶ πίνακα ἐξηκριθωμένον περὶ τοῦ μεταξὺ Γενούης καὶ Ἑλλάδος εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1896.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην οἱ μέλανες οἶνοι Εὐβοίας (Κύμης) εἰσάγονται ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ ταύτῃ ἐμπορικῇ πόλει τῆς Ἰταλίας, οἱ δὲ ἐκεῖ οἰνέμποροι μινύουσιν αὐτοὺς μετὰ τῶν μαύρων οἴνων τοῦ Μομφεράτου (Πεδεμοντίου), οἵτινες ἐν καὶ χρώματος βαθυτέρου, περιέχουσιν ὀλιγώτερον οἶνοπνευμα, διὰ τῆς ἀναμίξεως δὲ εὐρίσκουσιν εὐχερεστέραν κατανάλωσιν, καὶ μάλιστα ἐπιτοπίως. Οἱ οἶνοι οὗτοι τῆς Εὐβοίας διαμετακομίζονται συχνάκις ἐκείθεν εἰς Ἑλβετίαν καὶ νότιον Ἀμερικὴν. Οἱ λευκοὶ οἶνοι τῆς Εὐβοίας χρησιμεύουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς διαμετακομίσιν εἰς Ἑλβετίαν. Ἀπὸ μικροῦ δὲ χρόνου ἐργοστασιὰ τινα τοῦ Πεδεμοντίου μεταχειρίζονται αὐτοὺς εἰς κατασκευὴν βερμουτίου, ἀντικαθιστῶντα μάλιστα τοὺς Σαρμακοὺς οἶνους δι' αὐτῶν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα φαίνονται ἐπιτυχῆ καὶ ἐπικερδῆ. Περὶ τῶν λευκῶν οἴνων τῆς Εὐβοίας ἀναφέρει ὁ κ. Ῥοδοκανάκης ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὰς γενομένας χημικὰς ἀναλύσεις, τὰς ἐνεργηθείσας ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ

δημοτικοῦ χημείου ἐπιστοχοποιήθη ὅτι ἐμπεριέχουσι στοιχεῖα τινα μανίτου, ἀπηγορεύθη ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσαγωγή τῶν προσφάτως ἀφικομένων εἰς Γένουαν οἰνοφορτίων. Ἡ ἀπαγόρευσις ὅμως ἤρθη εὐθὺς ὡς ὁ παρὰ τῷ ἐν Ῥώμῃ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν σύλλογος τῶν πραγματοποιηθέντων ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ἐμπεριεχόμενος μανίτης δὲν εἶναι πρόσθετος οὐσία, ἀλλὰ προέρχεται ἐκ τῆς ἀναθράσεως τῶν λευκῶν οἴνων τῆς Εὐβοίας ὡς καὶ τῶν τῆς Ἀλγερίας. Οὕτω δὲ ἐπετράπη ἢ ἄμεσος εἰσαγωγή τῶν οἴνων, χαρακτηριθέντων ὡς ὅλως φυσικῶν.

Καὶ οἱ τῆς Λευκάδος μέλανες οἴνοι εἰσάγονται εἰς μεγάλης ποσότητας, δὲν προτιμῶνται ὅμως τῶν Εὐβοϊκῶν, ὡς περιέχοντες πολλὴν ποσότητα ἐπιπροσθέτου γύψου. Διαμετακομίζονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς Ν. Ἀμερικὴν γνήσιοι, (ἄνευ ἀναμίξεως μετὰ τῶν ἐγχωρίων), ἐκαὶ δὲ προτιμῶνται τῶν Εὐβοϊκῶν, ὡς ὁμοιάζοντες πολὺ ἕνεκα τοῦ βαθέος χρώματος αὐτῶν πρὸς παρθεμοντιακοὺς οἴνους. Οἱ Κερκυραϊκοὶ οἴνοι δὲν εἰσῆχθησαν εἰς μεγάλην ποσότητα, διότι κατὰ τὴν εἰς Γένουαν ἀφιξίν αὐτῶν ἐβεβαιώθη ὅτι ἔχουσι ξυνάθειαν τινα, ἣτις προέρχεται, ὡς διατείνονται οἱ εἰδήμονες, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς. Ὅταν ὅμως φθάνωσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς ιδιότητος ταύτης, εἶνε λίαν περιζήτητοι διὰ τὴν εἰς Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν διαμετακόμισιν, ἔνθα κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν οἰνοπνεύμων ἐκτιμῶνται διὰ τὴν γεῦσίν των.— Ἀσύμφορον χαρακτηρίζει ὁ κ. Πρόξενος τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν κονιάκ εἰς Γένουαν, ὡς καὶ τὴν διαμετακόμισιν αὐτῶν εἰς Νότιον Ἀμερικὴν, τὸ μὲν ἕνεκα τῶν ὑπερόγκων δασμῶν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐγχωρίου κονιακοπαραγωγῆς ἐξ οἰνοπνεύματος γεννημάτων εἰς λίαν χαμηλὰς τιμὰς. Ἐλαίων μαύρων ἐν βαρελίοις ἐγένετο εἰσαγωγή μόνον 2,000 χιλιογράμμων διὰ τὴν Ν. Ἀμερικὴν καὶ ἄλλας χώρας. Τὰ δὲ ἐλαιόλαδα, ὅταν ἦνε καλῆς ποιότητος, καὶ πρὸ πάντων τὰ Κερκυραϊκὰ, εἰσάγονται εἰς ἰκανὰς ποσότητας, ὧν μικρὸν μὲν μέρος καταναλίσκεται ἐν τῷ τόπῳ, τὸ δὲ πλεῖστον ἀποστέλλεται εἰς Ν. Ἀμερικὴν. Λέγεται ὅτι τινὲς τῶν λαδερμπόρων ἀναμιγνύουσι τὰ ἑλληνικὰ

ἐλαία μετὰ βαμβουκελαίου, τοκοθατοῦντες δ' αὐτὰ ἐντὸς κομμψῶν δοχείων μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς : *Olio puro di Riviera* ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν.

Ὁ μόνος ἐν Γενούῃ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς οἶκος, ὁ τοῦ κ. Βίκτωρος Βελλέλη, προσκαθήσασ, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν, ἀσχολεῖται νῦν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐκεῖ ἀγορᾷ εἰσαγωγὴν διαφόρων ἑλληνικῶν προϊόντων, ἐν οἷς καὶ οἱ τυροί.

Ἐν τέλει σημαιοῖ ὁ κ. Ροδοκανάκης ὅτι αἱ εἰς τοὺς οἴνους καὶ τὰ ἐλαία ἀναμίξεις διενεργοῦνται εἰς τὰς ἐν τῷ λιμένι διαμετακομιστικὰς ἀποθήκας. Οἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1896 εἰσαχθέντες εἰς Γένουαν ἑλληνικοὶ οἴνοι ἀνέρχονται εἰς λίτρα 1,546,753. Ἡ δὲ τῶν κουκουλίων εἰσαγωγή ἀνῆλθεν εἰς χιλιόγραμμα 12,617.

Ὁ ἐν Τύνιδε πρόξενος. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Προξένου δύνανται νὰ εἰσάγωνται εἰς Τυνησίαν μετ' ἐπιτυχίας τὰ ἀκόλουθα ἰδίως ἑλληνικὰ προϊόντα : 1) Οἴνοι, οἵτινες θὰ δυνηθῶσι νὰ συναγωνίζωνται πρὸν τοὺς Ἰταλικούς, Ἰσπανικούς καὶ Γαλλικούς, ὧν ἡ ἔτησία εἰσαγωγή ὑπολογίζεται εἰς φρ. 700,000, καὶ ὧν ὀλίγοι εἶνε καλῆς ποιότητος. Σημειωτέον δὲ τὸ ἐνθαρρυντικώτατον τοῦτο γεγονός, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων κατὰ τὸ 1895 ἀνῆλθεν εἰς φρ. 31.000, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1894 ἀνῆλθε μόνον εἰς φρ. 1,890. Εἰσῆχθη δὲ καὶ διὰ Μελίτης οἶνος ἑλληνικὸς ἀξίας φρ. 13,000. 2) Τὰ κονιάκ, ὅταν προέρχωνται ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσι μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας. Ἐνεκα τῶν γενομένων καταχρήσεων κατέπαυσεν ἄμέσως ἡ προτέρα κατανάλωσις αὐτῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ κ. Προξένου κατεζητοῦντο πρότερον τὰ ἑλληνικὰ κονιάκ, διότι εἶχε σχηματισθῆ ἡ ἰδέα περὶ κατασκευῆς αὐτῶν ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος, εἶχον δὲ εἰσαχθῆ καὶ ἐν τῇ στρατιωτικῇ λίσχῃ. Εὐθὺς ὅμως ὡς ἤρξατο ἡ διάδοσις, ἡ αἰσχροκέρδεια κατεδολεῖσθη αὐτά. Αἱ φιάλαι ἐνεπλήσθησαν ἀθλιωτάτου οἰνοπνεύματος, τοῦτο δὲ ἐπέφερε τὴν παντελεῖ ἀζητησίαν καὶ κατέστρεψε τὴν κα-

ταναλώσειν τῶν ἐλληνικῶν κονιάκ. Εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο συνετέλεσαν καὶ αἱ μεγάλαι τιμαὶ, ἃς ἀπῆτουν οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν Ἑλλήνων κονιακοποιῶν, τιμαὶ, εἰς ἃς πωλοῦνται τὰ καλλίτερα κονιάκ τῶν διακεκριμένων γαλλικῶν ἐργοστασίων. Μεθ' ὅλα ταῦτα, δύναται καὶ πάλιν νὰ ἐπιτευχθῇ νέα κατανάλωσις ἐλληνικῶν κονιάκ ἐν Ἰννησίᾳ, πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς δραστηρίας ἐνεργείας, τιμιότης καὶ εἰλικρίνεια καὶ ἐκ μέρους τῶν παραγωγέων καὶ ἐκ μέρους τῶν πρακτόρων. Εἶνε δὲ λυπηρὸν ὅτι οἱ πλείότεροι τούτων παρασύρονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας μεγάλου κέρδους λησμονοῦντες τὴν καταστροφὴν ἧς γίνονται πρόξενοι. 3) Αἱ ἐλαῖαι Ἀμφίσσης, Ἄρτης καὶ Βόλου δύνανται νὰ εἰσάγωνται κατὰ μείζονα ποσότητος, ἂν χαμηλωθῶσιν αἱ τιμαὶ, διότι νῦν ἐν τοῖς παντοπωλείοις πωλοῦνται ἀντὶ 1.20 τοῦ φρ. κατὰ χιλιόγραμμον (312 δράμμ.), ἧτοι ἀντὶ δρ. 2,10, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι ἀντὶ 60—70 λεπτὰ κατ' ὄκων. Ἐνεκα τούτου ἡ κατανάλωσις περιορίζεται καὶ φόβος ὑπάρχει μὴ καὶ αἱ ἐλαῖαι ὑποστῶσι τὴν τύχην τῶν κονιάκ. 4) Τὰ βαμβακερὰ νήματα δύνανται νὰ εὐρωσι καλὴν ὑποδοχὴν, ἀλλ' εἶνε ἄγνωστα ἐν Ἰννησίᾳ. 5) Τὰ βαμβακερὰ καὶ μάλλινα ὑφάσματα τῶν ἐργοστασίων Ῥετσίνα, Σελῆ, Πυρρῆ κτλ. ἂν καταστῶσι γνωστὰ, θὰ δυνηθῶσι ν' ἀνταγωνισθῶσι πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔνεκα τῆς κατωτέρας τιμῆς καὶ τῆς στερεότητος αὐτῶν. 6) Ἐπίσης τὰ παντὸς εἶδους κατεργασμένα δέρματα, καὶ ἰδίως τὰ σαχιάνια, ὧν οἱ Ἀραβὶς ποιοῦνται μεγάλην χρῆσιν, δύνανται νὰ εὐρωσι πολλὴν κατανάλωσιν ἐν Ἰννησίᾳ. Ἡ τῆς σταφίδος εἰσαγωγὴ μειοῦται, διότι ἔση ἐχρησιμοποιεῖτο πρότερον πρὸς κατασκευὴν οἴνοπνευμάτων ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῶν γαλλικῶν, ἰταλικῶν καὶ ἰδίως γερμανικῶν τοιούτων.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς καταναλώσεως ἐλληνικῶν προϊόντων ἐν Ἰννησίᾳ θεωρεῖ ὁ κ. Πρόξενος δυνατὴν, ἀλλ' ἰδοὺ τί φρονεῖ ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο: 1) ἄριστος καὶ κατ' εὐθείαν μετὰξὺ Πειραιῶς καὶ Ἰννησίας ἀτμοπλοϊκὴ γραμμὴ, 2) σοβαρὰ ἐργασία ὅπως τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα καταστῶσι γνωστὰ, 3)

τὰ ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα νὰ ᾔνε καλῆς ποιότητος καὶ καταλλήλως παρεσκευασμένα, καὶ 4) κατάλληλα μέτρα ὡς πρὸς τὰς τιμὰς.

Ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀμέσου μετὰξὺ τῶν δύο χωρῶν συγκοινωνίας, τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα ὄχι μόνον ἐπιβαρύνονται διὰ μεγαλειτέρων ναύλων καὶ διὰ βαρειῶν δαπανῶν κατὰ τὰς ἐκφορτώσεις καὶ μεταφορτώσεις ἐν Μασσαλίᾳ, ἢ Μελίτῃ, ἢ Ἰταλίᾳ, ἀλλὰ καταφθάνουσι καὶ λίαν βραδέως, ἐντὸς 22—29 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι φορτώσεως, ἐν ᾧ τὰ τῶν γειτόνων κρατῶν καταφθάνουσιν ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. Οὕτω ὁ συναγωνισμὸς ἀποβαίνει δυσχερέστατος. Ὡστε δεόν νὰ καταβληθῇ πᾶσα ἐνέργεια ὅπως συνδεθῇ ὁ Πειραιεὺς μετὰ τῆς Ἰννησίας δι' εὐθείας γραμμῆς· τὰ ἀτμόπλοια τῆς Δανικῆς εταιρείας ἢ τῆς Ἀγγλικῆς «Princes Line» ἐπιστρέφονται ἐξ Ἀνατολῆς εἰς Εὐρώπην, δύνανται νὰ προσεγγίζωσιν εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἰννηίδα μετὰ προσέγγισιν εἰς Μελίτην ἢ Ἰταλίαν, ὅποτε τὰ ἐλληνικὰ ἐμπορεύματα θὰ καταφθάνωσιν εἰς Ἰννησίαν ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν, ἐπιβεβαρυμένα διὰ μικροτέρων δαπανῶν. Ὅπως δὲ ὁ συναγωνισμὸς καταστῇ ἀποτελεσματικὸς, δεόν καὶ παραγωγεῖς καὶ ἐμποροὶ ν' ἀποστέλλωσι τὰ προϊόντα παρεσκευάζοντες αὐτὰ καταλλήλως καὶ μὴ λησμονοῦντες τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ εἰλικρίνειαν.

Σπουδαιότατον εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐν ταῖς Ἰννησιακαῖς ἀγοραῖς γνωστοποιήσεως τῶν ἐλληνικῶν ἐμπορευμάτων, ὧν ἀγνωοῦσι παντελῶς τὰ εἶδη, τὴν ποιότητα καὶ τὰς τιμὰς οἱ μεγάλοι ἐν Ἰννησίᾳ ἐμποροὶ. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ ἐμπορῶν δύο ἢ τρεῖς μόνον ἀσχολοῦνται, καὶ οὗτοι σχεδὸν παρέργως, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὠρισμένων ἐλληνικῶν προϊόντων. Ἐν ᾧ οἱ Εὐρωπαῖοι βιομήχανοι οὐδὲν παραλείπουσι μέσον πρὸς διάδοσιν τῶν προϊόντων τῶν, ἐξ Ἑλλάδος οὐδεμίαν ἐγένετο μέχρι τοῦδε συστηματικὴ καὶ κατάλληλος ἐνέργεια ἐν Ἰννησίᾳ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων, ἐν ᾧ καὶ αὐτῶν ἡ κατανάλωσις ἠδύνατο νὰ προαχθῇ συμφῶνως πρὸς τὴν καταπληκτικὴν προαγωγὴν τοῦ Ἰννησιακοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου,

ἐν τῷ ὁμοίῳ πέρυσιν ἀντεπροσωπεύθη ἡ Ἑλλάς δι' 180 χιλ. φρ. κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν τοῦ κ. Προξένου.

Ὡς πρὸς τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐξαγωγὴν ἀναφέρει ἐν τέλει ὁ Πρόξενος κ. Πανουργιάς ὅτι τὸ κυριώτερον μέρος ἀποτελοῦσιν οἱ σπόγγοι καὶ ὁ πολύπους, ἀλιευόμενοι παρ' ὁμογενῶν σπογγαλιέων, ἀναρχομένων εἰς χιλιούς περίπου ἀνδράς.

⊕ ἐν Λειψία Προξένος πληροφορεῖ ὅτι τὰ πρὸς τὴν Σαξωνίαν σχετιζόμενα ἑλληνικὰ προϊόντα εἶνε κυρίως : 1) ἡ σταφίς, ἥς ἡ κατανάλωσις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐμειώθη ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης εἰς τὴν τιμὴν τῆς Σμυρναϊκῆς σταφίδος ἐκπτώσεως, συνεπεία τῆς ὑποίας ἐπροτιμήθη ἡ τελευταία αὕτη, οὐσα καὶ καλλιτέρας ποιότητος. Χρῆσις αὐτῆς ὡς καὶ τῆς Κορινθιακῆς γίνεται εἰς κατασκευὴν γλυκυσμᾶτων. Περί δὲ τῆς καταναλισκομένης ποσότητος δὲν ὑπάρχουσιν ἀκριβεῖς πληροφορίες, διότι ἡ εἰσαγωγὴ γίνεται δι' Ἀμβούργου καὶ Βρέμης, ἐνθα καὶ τελωνίζεται. 2) Τὰ ἀρνοδέσματα, ὧν εἰσάγονται εἰς Λειψίαν καὶ τὴν λοιπὴν Σαξωνίαν ποσότητες ἀξίας ἐνὸς περὶπου ἑκατομμυρίου φράγκων χρυσῶν, μέρος αὐτῶν ἀποστελλομένου κατ' εὐθείαν εἰς Λειψίαν, τοῦ δὲ μείζονος ἀγοραζομένου ἐν Γεργίστη καὶ χρησιμοποιουμένου εἰς κατασκευὴν χειροκτιῶν. Κατὰ τὸν κ. Προξένον τὰ ἑλληνικὰ ἀρνοδέσματα χαρακτηρίζονται πολλάκις ὡς κατωτέρας ποιότητος, διότι τὰ ποιμνία ἐν Ἑλλάδι ἀφινόμενα ἐν ὥρᾳ ὀρμῆος χειμῶνος εἰς τὸ ὑπερθρον ἐπηρεάζονται, ἕνεκα δὲ τούτου τὰ γεννώμενα ἀρνία εἶνε ἀδύνατα. Διὰ τοῦτο ἔπρεπε, γράφει ὁ κ. Ναούμ, νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπηρειῶν. Τὰ καλλίτερα προέρχονται ἐκ τῶν νήσων, ἐκ τοῦ Ἄργους, Ναυπλίου, Κορίνθου καὶ ἄλλων μαρῶν, τὰ κατώτερα δὲ ἐκ Καλαμῶν καὶ Λαμίας. Εἰσάγονται εἰς Λειψίαν ἐξ Ἑλλάδος καὶ δέρματα ἀγρίων ζώων, κουνάβων, λύκων, ἀλωπέκων κτλ. ἐκπροσωποῦντα ἀξίαν 300,000 φρ. Ἐριφοδέσματα δὲν εἰσάγονται εἰς Γερμανίαν, μὴ κατασκευαζομένων ἐξ αὐτῶν χειροκτιῶν, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, καὶ 3) Οἱ οἶνοι, οἵτινες δυσκόλως ἀνταγωνίζονται πρὸς τοὺς γαλλικοὺς καὶ πρὸς τοὺς πολὺ εὐθηνότερους ἰταλικούς καὶ

ἰσπανικούς, αὐτε διεδόθησαν δεόντως, διότι ὅσοι ἐπεχείρησαν τὸ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐμπόριον ἐναυάγησαν, ὡς ξένοι πρὸς τὸν τύπον καὶ ὡς στερούμενοι ἐπαρκῶν κεφαλαίων. Ἡ ὑπάρχουσα διάδοσις τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γερμανίᾳ ὀφείλεται εἰς γερμανοὺς ἐμπόρους, ἔχοντας τὰς ἑδρας αὐτῶν ἐν Βυρτσβούργῳ, Νέκαρ Γέμουνδῃ καὶ Μονάχῳ, καὶ εἰς ἕτερόν τινα ἐν Λειψία καὶ εὐδοκίμησαντας μεγάλως διὰ τῆς πείρας τῆς οἴνεμπορίας καὶ τῶν ἐπαρκῶν κεφαλαίων. Ἡ τοῦ κοινῆς κατανάλωσις οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἠδυνήθη νὰ διαδοθῇ, διότι εἶνε σχετικῶς ἀκριθὸν, ἡ δὲ ποιότης αὐτοῦ εἶνε κατωτέρα τῶν γαλλικῶν, τὰ ὑποία πάντοτε θὰ προτιμῶνται παρὰ τῶν εὐπόρων τάξεων. Ἡ κατανάλωσις σμύριδος, σύκων καὶ σπόγγων εἶνε ἐλάχιστη.

⊕ ἐν Μεταλῆνι ὑποπρόξενος πέμπει πίνακα, ἐμφαίνοντα τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου τέχουτος ἔτους εἰσαχθέντα εἰς τὴν προξενικὴν του δικαιοδοσίαν ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα, ἧτοι Ἐθραϊκῆς γῆς τόννους 500, μάρμαρα κατεργασμένα ἀξίας φρ. 8,800, ἀγγεῖα πήλινα Σίφνου καὶ Διγίνης ἀξίας φρ. 3,500, γαιανθράκων Κύμης τόννους 167, λεμόνια ἀξίας φρ. 4,840, οἶνους Πάρου ἀξίας 7,000, κονιάκ Μεταξᾶ κιθώτια 500 (ἀξίας φρ. 10,000), ἀνθὴ τεχνητὰ ἀξίας φρ. 1,000, ὑφάσματα βαμβακερὰ ἀξίας φρ. 8,000, τερεινθέλαιον φρ. 600 καὶ ποιλίκια, ὑποκάμισμα, μεταξωτὰ ἀλεξήλια καὶ λεμοδέτας, φρ. 400, ἧτοι ἐν ὅλῳ ἐξαχθέντα ἐξ Ἑλλάδος εἰς Μεταλῆνι ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα ἀξίας φρ. 48,960 κατὰ τὴν παρελθούσαν πρῶτην ἐξαμηνίαν. Λαμβάνων δὲ ἀφορμὴν ὁ κ. ὑποπρόξενος ἐκ τῶν στατιστικῶν τούτων πληροφοριῶν ἐπιφέρει ἐν τῇ ἐκθέσει του τὰς ἐξῆς ἀξιοσημειώτους παρατηρήσεις : Ὡς παρατηρεῖ τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον, ἐλάχιστη ὑφίσταται ἐμπορικὴ σχέσις μεταξύ τῶν ἐν Μεταλῆνι καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν. Τούτο ἀποδοτέον ἐν μέρει εἰς τὴν μὴ καταβαλλομένην δέουσαν μέριμναν παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἀπόκτησιν ἀνταποκριτῶν ἐν τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ὁμολογουμένως τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἀγορὰν Μετα-

λήνης πρόσωπα παρέχουσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φερεγγυότητος. Ἐκ τῶν ἐλληνικῶν βιομηχανῶν οἱ μόνοι ἐργασθέντες ὑπὲρ διαδόσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν εἶνε οἱ κονιακοποιοὶ, ἐπιτυχόντες οὐ μόνον τὴν διάδοσιν τῶν ἑλλην. κονιάκ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς νήσου ταύτης ἀπομάκρυνσιν πάντων τῶν ξένων τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχωσι καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνας βιομήχανοι, ἐν τὰς αὐτὰς κατέβαλλον ὑπὲρ διαδόσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν προσπαθείας, ἀπέσταλλον ὁδηλαδὴ ἐπὶ τόπου ὑπαλλήλους αὐτῶν μετὰ δειγμάτων, ἵνα ἀφ' ἐνός μὲν καταστήσωσι γνωστὰ τὰ βιομηχανικὰ αὐτῶν προϊόντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλαχθῆσομένους.

Ἐκ τῶν ἐλληνικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. ὑποπρόξενος, ἄτινα λίαν ἐπιτυχῶς δύνανται νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τὰ ξένα καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν ἐπωφελεῖς τιμὰς κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων, θεωροῦνται αἱ φλανέλλαι Τριπόλως, τὰ βαμβάκερά καὶ μάλλινα ὑφάσματα Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, πῆλοι, ἀλεξήλια καὶ ἀλεξίθρογα, λαιμοδέται, ὑποκάμισα παντός αἵδους (ἅπαντα Ἀθηνῶν), μεταξωτὰ παντός εἴδους Καλαμῶν καὶ Ἀθηνῶν, χειρόκτια καὶ ράβδοι Κερκύρας, ὑποδήματα ἔτοιμα καὶ δέρματα βιδέλα.

Ἐν Ἰσραηλῶν (Βασσαραβίας) ὑποπρόξενος γράφει ὅτι, ὡς φαίνεται, ἡ Βασσαραβία εἶνε ἄγνωστος εἰς τοὺς Ἕλληνας παραγωγούς. Χώρα κατοικουμένη ὑπὸ δύο περίπου ἑκατομμυρίων ψυχῶν παρημελήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εἶνε ἐντελῶς σπάνια ἐν αὐτῇ τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα. Ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο, ἐξακολουθεῖ, τὴν ἑλλειψιν οὐχὶ ἐμπορικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἑλλειψιν γεωγραφικῶν γνώσεων. Ἐνεκα τοῦ κρατοῦντος ἐν Ῥωσίᾳ προστατευτικοῦ συστήματος οἱ ὁσμοὶ εἶνε πολὺ ἐπαχθεῖς, ἀλλ' ἐὰν ὑπολογισθῇ ἀφ' ἐνός ἢ μεγάλης εὐθυνία τῶν προϊόντων ἐν Ἑλλάδι (κονιάκ, ἔλαιον, σύκων, σταφίδος), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ διαφορὰ τῆς ἐλληνικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν Ῥωσικὴν νομισματικὴν μονάδα, τὸ ρούβλιον, τὸ ἰσοδυναμοῦν πρὸς 5 ἑλλ. δραχμὰς, πρέπει νὰ ἐξαχθῇ ὡς ἀσφαλές

ὅτι τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα θὰ κατακτήσωσι τὴν Βασσαραβίαν, μόνις καθιστάμενα ἐν αὐτῇ γνωστὰ, καὶ θὰ καταστῶσιν ἀκαταγώνιστα. Ἴδου χαρακτηριστικώτατον παράδειγμα. Ἀσθενήτας ὁ ὑποπρόξενος κ. Βατιστάκος καὶ λαβῶν ἀνάγκην κονιάκ ἐπλήρωσε διὰ μίαν φιάλην τοιοῦτου (100 σχεδὸν δραμίων) ἐν ρούβλιον καὶ εἴκοσι καπίκια, ἧτοι ἐξ ἑλλ. δραχμὰς· τὸ δὲ κονιάκ ἦτο ἀθλιέστατον καὶ μὴ πόσιμον, μεθ' ὅλην τὴν τοιαύτην ὑπέρογκον τιμὴν τοῦ. Εἶνε προφανές ποίας ζημίας ὑφίστανται οἱ Ἕλληνες βιομήχανοι, μὴ ἰδρύοντες ἐν Βασσαραβίᾳ ὑποκαταστήματα πρὸς ἀπ' εὐθείας πώλησιν τῶν προϊόντων αὐτῶν. Τὸ ἀνεξήγητον δὲ εἶνε ὅτι οὐδεμία ποτὲ ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, οὐδενὸς ποτὲ Ἕλληνος μεταβάντος ἐκεῖ ἐπὶ τοῦτο. Ἡ ὀλιγίστη εἰσαγομένη ποσότης κονιάκ-μόνον κονιάκ-περιέρχεται εἰς χεῖρας μεταπωλητῶν, ἀποβαίνει δὲ τοῦτο ἀπρόσιτον ἕνεκα τῆς ὑπερόγκου τοῦ τιμῆς καὶ τῆς ἀθλίας ποιότητος.

Ἐν γένει ὁ κ. Βατιστάκος εἶνε ἐνθαρρυντικώτατος καὶ νομίζει ὅτι ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐπιχειρηματῆαι ἰδρύσωσιν ὑποκαταστήματα εἴτε ἐν Κισνοβίῳ, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Βασσαραβίας, εἴτε ἐν Ἰσμαηλίῳ, τῷ ἐπιναίῳ αὐτῆς, θὰ προσπορισθῶσιν ἄφθονα κέρδη καὶ ἡ ἄχρι σήμερον ἀνεκμετάλλευτος Βασσαραβία θὰ καταστῇ χρυσοφόρος πηγὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας βιομηχάνους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ηκαπνία βροθακινέας. Τῷ κ. Κ. Α. Χ. Λί βροθακινέαισας εἶνε προσβεβλημένοι ὑπὸ τῆς καπνίας, κρυκτογαμικῆς ἀσθενείας (1), ἣτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε συνέπεια τῆς κατὰ τὴν ἀνοιξιν προσβολῆς τῶν αὐτῶν δένδρων ὑπὸ τῆς φθειριάσεως. Ἡ κατὰ ταύτην παραγομένη καὶ καλύπτουσα τὰ φύλλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ προσβεβλημένου δένδρου ἀφθονος μελιτώδης οὐσία χρησιμεύει ὡς ἔδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς καπνίας. Ἐπομένως δεόν πρωτίστως νὰ καταπολεμῆται ἡ ψωρίασις, ψεκαζομένων τῶν δένδρων κατ' ἐπανάληψιν διὰ διαλύσεως ἀραψήματος καπνοῦ (2) ἢ πιπτελαίνης (3), ἢ διὰ μίγματος σάπωνος, πετρελαίου καὶ ὕδατος (4).

Ἡ βρίζα. Τῷ κ. Γ. Δ. Ἡ βρίζα σπείραται ἐνωρίς, περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὰ ὄρεινά μέρη, ἐντὸς δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὰ πεδινά. Εἶνε τὸ καταλληλότερον γέννημα διὰ τὰ ἀσθεστώδη καὶ τὰ ἀμμώδη, σχετικῶς δὲ ἀγωνα ἔδαφη. Ἐπιτυγχάνει θαυμάσια εἰς τὰ ὄρεινά διαμερίσματα, διότι ἀντέχει καὶ εἰς τὰ ὀριμύτατα ψύχη καὶ τοὺς παγετούς. Δύναται δὲ νὰ χρησιμοποιοθῆ καὶ ὡς κτηνοτροφικὸν φυτὸν (ὡς σάνος) θεριζομένη πρωϊμώτατα τὴν ἀνοιξιν, ὅτε τὰ ἄλλα δημητριακὰ εἶνε εἰσέτι ἄωρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Σπείρουσι δὲ κατὰ στρέμμα $\frac{1}{2}$ ἕως $\frac{3}{4}$ τοῦ κοιλοῦ σπόρου, ὃ ὑποῖος πρὸ τῆς σπορᾶς εἶνε καλὸν νὰ μωσχεύηται ἐν διαλύσει περιεχοῦσαι 2 ο)ο θεικὸν χαλκὸν πρὸς πρόληψιν τῆς ἀναπτύξεως παρασίτου τινὸς προσβάλλοντος συνήθως τὴν βρίζαν (Βλέπε καὶ «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν» 1895, σελ. 347).

(1) Βλέπε «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν» ἐνεστώτος ἔτους, σελ. 68.

(2) Αὐτόθι, 1890, σελ. 19.

(3) Αὐτόθι 1895, σελ. 536 καὶ 1896, σελ. 150.

(4) Αὐτόθι 1893, σελ. 182.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ φυλλοξήρα ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1894. Ἐξ ἐσχάτως δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ παρὰ τῇ γαλλικῇ ὑπουργείῳ τῆς γεωργίας διευθυντοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα. Τῷ 1894 ἡ Γαλλία εἶχεν 17,480,420 στρέμματα ἀμπελώνων, ἐξ ὧν 4,655,990 ἦσαν προσβεβλημένοι ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας πλὴν ἀντέχοντες εἰσέτι. Ἐκ τούτων 353.250 στρέμματα ἐθεραπεύοντο διὰ τῆς κατακλύσεως, 504,520 διὰ τοῦ οὐλοῦ ἀνθρακος καὶ 87,440 διὰ τοῦ θινανθρακικοῦ καλίου. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ὀλιγοῦ ποσοῦ τῶν ἀμπελώνων τῆς Γαλλίας 6,632,140 στρέμματα ἦσαν πεφυτευμένα δι' ἀντεχόντων εἰς τὰς προσβολὰς τῆς φυλλοξήρας ἀμερικανικῶν κλημάτων, μόνον δὲ 6,192,290 στρέμματα ἐκ βίξης εὐρωπαϊκαὶ ἀμπελοὶ ὑπελείποντο εἰσέτι ἀπρόσβλητοι. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι τὸ πρακτικώτερον καὶ οἰκονομικώτερον μέσον πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τῆς φυλλοξήρας εἶνε ἡ συμβίωσις μετ' αὐτῆς, δηλαδή ἡ κατάρτισις ἀμπελώνων ἀντεχόντων εἰς τὰς προσβολὰς τῆς. Ἄλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέσου τούτου συμφέρει μόνον εἰς τὰς χώρας ἢ τὰ διαμερίσματα ἐνθα ἡ φυλλοξήρα εἶνε ἤδη λίαν διαδεδομένη. Χάρις εἰς τὸν νόμον τῆς 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1888, δι' οὗ ἐπιβάλλεται ἡ καταστροφὴ τῶν φυλλοξηριστῶν ἀμπέλων τῶν διαμερισμάτων ἐνθα τὸ πρῶτον ἐνσκήπτει ἡ ἀσθένεια, οἱ περιώνυμοι ἀμπελώνες τῆς Καμπανίας προεφυλάχθησαν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, ἣτις ἐνέσκηψεν εἰς τὰ πλεῖστα ἀμπελοφόρα διαμερίσματα τῆς Γαλλίας. Ἐν Ἀλγερίᾳ ἡ κατάστασις τῶν ἀμπέλων εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστος. Παρὰ τοὺς εὐνοϊκοτάτους κληματολογικοὺς καὶ ἔδαφικοὺς ὄρους πρὸς διάδοσιν τῆς φυλλοξήρας, ἣτις ἐν τῇ Ἀφρικανικῇ ταύτῃ ἀποικίᾳ ἐνέσκηψε πρὸ δεκαετίας, τὸ σύνολον τῶν ἀμπελώνων αὐτῆς, ἀνερχομένων εἰς 1,200,000 στρέμματα, δὲν εἶνε σπου-

δαίως προσβεβλημένον, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ 1883 ληφθέντα κατασταλτικὰ μέτρα.

Ἄριστον μέτρον ὑπὲρ τῆς σταφίδος. Οἱ Αἰγυῖες καὶ οἱ Κορίνθιοι ἤρχισαν ἀπὸ ἐφέτος νὰ καθαρίζωσιν μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας τὸν σταφιδοκαρπὸν, ἀποχωρίζοντες τὸ ψιλὸν κρᾶγμα καὶ τὰς γονδρόδας, ἃς παραδίδουσιν εἰς τὴν παρακράτησιν. "Ὡστε διὰ τῆς παρακρατήσεως ἤρχισεν ἐπιτυγχάνομενον τουλάχιστον τοῦτο, ἢ μετ' ἐπιμελείας διαλλογῆ τοῦ προϊόντος.

Διατὶ λέγεται οὔζο. Ἐκ τῶν στεμφύλων λαμβανόμενον οἶνόπνευμα, τὸ καὶ τσίπουρο καλούμενον, κατὰ τὸν ἐκ Θεσσαλίας ἀνταποκριτὴν τῆς « Ἀκροπόλεως », ὠνομάσθη ἐκ αὐτοῦ οὔζο ἐκ τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ. « Ἐν Θεσσαλίᾳ τάποστελλόμενα εἰς Μασσαλίαν κουκούλια ἦσαν πάντοτε τὰ ἐκλεκτότερα καὶ ἄριστα· διὰ νὰ διακρίνωσιν δὲ τὰ κιβώτια ἐπεγράφετο ἐπ' αὐτῶν μεγάλοις γράμμασι « uiso Marsillia » — πρὸς χρῆσιν δηλ. τῆς Μασσαλίας. Ἐτύχη λοιπὸν ποτε ἰατρός τις παρὰ τῆς τουρκικῆς ὑπηρεσίᾳ, Ἀναστάς-μπεης καλούμενος, ὅστις παρεπεδήμει ἐν Τυρνάβῳ τότε, νὰ πῖη ἐκ τοῦ οἶνοπνευματώδους αὐτοῦ ποτοῦ, τοσοῦτον δ' ἐθέλχθη ὥστε περιχαρῆς καὶ ἐξαλλος ἀνεφώνησε: — Μὰ αὐτό, φίλοι μου, εἶνε οὔζο Μασσαλίας! — Τοιαύτης δηλαδή λαμπρᾶς ποιότητος ποτόν! Καὶ ἔκοτε, ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, καθιερώθη ἡ παρωνυμία, καὶ τὸ τσίπουρο ἐβαπτίσθη οὔζο ».

Ἐτησίαι κατ' ἄτομον κατανώσεις εἰς λίτρα οἶνοπνεύματος, οἴνου καὶ ζύθου εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἡβρατανίαν.

Ἔτη	οἶνόπνευμα	οἶνος	ζύθος
1861—1870	0.941	0.478	27.53
1871—1880	1.190	0.512	31.55
1881—1890	0.988	0.388	27.77
1894	0.966	0.355	29.3

Ἡ αἰρηγάγεν ἢ Γαλλία οἶνοπνεύματα ἐκατόλιτρα

	τῷ 1894	τῷ 1895
Ἐξ ἀμυλωδῶν οὐσιῶν	415,795	386,604
Ἐκ μελάσσης	817,525	849,403
Ἐκ σακχαροτεύτλου	753,508	744,525
Ἐξ οἴνων	161,660	61,202
Ἐκ μηλιτῶν	72,135	45,717
Ἐκ στεμφύλων καὶ τρυγός . .	77,274	62,592
Ἐξ ὕπερων	29,011	14,698
Ἐκ διαφόρων ἄλλων οὐσιῶν . .	2,205	3,907
	<u>2,329,113</u>	<u>5,165,448</u>

Ἄμυλώδεις οὐσίαι χρησιμοποιοῦσθαι τῷ MSDB ἐν Γαλλίᾳ πρὸς παραγωγὴν οἶνοπνεύματος

	στατῆρες 78 ὀκάδων
Βρίζα	511,012
Ἀραβόσιτος	283,644
Κριθὴ	157,558
Βρώμη	29,913
Ἄλλα γεννήματα	278,789
Ἐν ὄλῳ	<u>1,260,916</u>

Ἡ ρολαμβάνεται ἢ ἀνάπτυξις τῆς μελαίνης σήψεως τῆς ἀμπέλου (Black-rot) διὰ τῶν ἐπανειλημένων καὶ ἀφθόνων θειώσεων, καὶ τῶν ψευασμῶν διὰ διαλύσεως θειικοῦ χαλκοῦ ὡς διαβεβαιοῖ ὁ Goudere. Πανταχοῦ τῆς Γαλλίας, λέγει οὗτος, ἐνθα ἡ θείωσις ἐφαρμόζεται ἐνωρίς, τακτικῶς καὶ ἀφθόνως κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη, ἡ μέλαινα σῆψις δὲν ἀνεπτύχθη εἰμὴ σποραδικῶς καὶ ἀσθενῶς, ἐνῶ αἱ προξενηθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς ζημίαι ἦσαν πάντοτε μεγάλαι εἰς τὰ ἀμπελοφόρα διαμερίσματα ἐνθα, ἐνεκα τῆς μὴ μετ' ἐπιτάσεως ἐμφανίσεως τοῦ ὠιδίου, ἡ θείωσις ἐφαρμόζεται σπανίως καὶ μεμετρημένως ἢ παραλείπεται καθ' ὅλοκληρίαν. Πρὸς πρόληψιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς μελαίνης σήψεως, κατὰ τὸν κ.

Couderc, δέον αὖ θειώσεις νὰ ἄρχωνται ἐνωρίς, νὰ ἦνε ἀφθονοὶ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται πλειστάκις καὶ εἰς αὐτὰ εἴη τὰ διαμερίσματα ἐνθα τὸ οἶδιον δὲν ἐμφανίζεται ἢ ἀναπτύσσεται ἀσθενῶς.

Ἀνεύρεσις τοῦ σταφυλῖτου εἰς τοὺς ἐκ νοπῶν σταφυλῶν οἴνους. Ἐν Γερμανίᾳ πρὸς πρόληψιν τῆς νοθείσεως τοῦ βουτύρου διὰ μαργαρίνης ὑποχρεοῦνται οἱ κατασκευασταὶ ταύτης νὰ τὴν ἀναμιγνύωσι μετὰ ἐλαχίστης δόσεως χημικῆς οὐσίας ὅπως ἀβλαβοῦς εἰς τὴν ὑγείαν, εὐχερῶς δὲ ἀνακαλυπτομένης καὶ ἐκτιμωμένης εἰς τὰ βούτυρα τὰ νοθευόμενα διὰ προσθήκης μαργαρίνης. Ἐν τῇ χρήσιν τῆς χημικῆς ταύτης οὐσίας, ἣτις καλεῖται φθαλεῖνη τῆς φαινόλης, σκέπτονται ἤδη ἐν Γαλλίᾳ νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς κατασκευαστὰς σταφυλῖτων πρὸς εὐχερῆ ἀνακάλυψιν καὶ ἐκτίμησιν τούτων ἐν τοῖς ἐκ νοπῶν σταφυλῶν οἴνοις. Οὕτω ἐλπίζεται νὰ παρακωλυθῇ ἡ λαθραία κρᾶσις τῶν οἴνων μετὰ σταφυλῖτων.

Ἡ φυλλοξήρα ἐν Βουλγαρίᾳ καθ' ἑκάστην καταλαμβάνει μεγαλητέρας ἐκτάσεις. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἡ προσβεβλημένη ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐκτασις ἐτριπλασιάσθη.

Νεώτερα περὶ ὕδνων. Κατὰ νεωτέρας πληροφωρίας ὕδνα φαίνεται ὅτι ἀπαντῶνται καὶ παρὰ τὸ Νησίον τῶν Καλαμῶν, καὶ μάλιστα τριῶν εἰδῶν ὡς εἰς τὸν δῆμον Δήμης. Διακρίνουσι δ' αὐτὰ οἱ ἀγρόται τοῦ Νησίου διὰ τῶν ὀνομασιῶν καλαμπόκινα, ἀραποσίτινα καὶ σιταρένια, καλούμενα οὕτω ἐνεκα τῆς ὁμοιότητος τοῦ ἐξωτερικοῦ χρώματός των πρὸς τὰ γεννήματα ταῦτα. Προστούτοις λίαν ἀξιόπιστος φίλος μ' ἐβεβαίωσαν ὅτι ὕδνα φέρονται καὶ παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον (Ἀττικῆς) εἰς σχετικῶς περιορισμένην ἐκτασιν, ἣν γνωρίζουσι πολλοὶ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀμαρουσίου. Ἐὰν γνωρίζουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ πολλοῦ καὶ τὰ καλοῦσιν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὕδνα. Ἐν τῇ παρὰ τὰς Ἀθήνας ὑπαρξίν ὕδνων πρῶτος ἀνέφερεν ὁ

Φερρεν ὁ Sibthorp (1) τῷ 1813, ἀλλ' ἐκτοτε οὐδαμοῦ ἐγένετο μνεία αὐτῶν.

Ἐὐρέσκειον σμῆνος μελεσσῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐηροχωρίου ἐπὶ δένδρου (συνήθως πλατάνου), χαράσσει ἐπὶ τούτου σταυρὸν καὶ οὕτω θεωρεῖται κύριος τοῦ σμῆνου· μεταφέρει δ' αὐτὸ ἐκεῖθεν μετὰ τὴν ἡσυχίαν του. Ἡ διὰ τοῦ ἀπλοῦ τούτου σημείου ἐκδήλωσις καὶ γνωστοποίησις τῆς κυριότητος κατ' ἐπικρατήσαν ἔθιμον εἶνε πάντοτε σεβαστή.

Ἡ Ἑλλάς τῷ 1866 κεφάλια 1,212,538, τῷ δὲ 1896 κεφάλια 1,304,788.

Ἡ Ἑλλάς τῷ 1866 κεφάλια 375,482, τῷ 1876 κεφάλια 396,001, τῷ 1886 κεφλ. 416,323, τῷ δὲ 1896 κεφάλια 414,968.

Le blé à 28 francs les 1000 kilogr., ὑπὸ Gaston De Vaux. Ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον δημοσιευθὲν ἐν Βερσαλλίαις σύγγραμμα, ἐν ᾧ ἐξετάζεται ἐν πλάτει τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ σίτου πρὸς διατροφήν τῶν κτηνῶν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου φρονεῖ ὁ συγγραφεὺς ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ σίτου ἐν Γαλλίᾳ ἰδίως, ἐνθα ἡ παραγωγή τοῦ δημητριακοῦ τούτου καθ' ἑκάστην ἀυξάνει. Παρὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Γεωργίᾳ (2)».

Ἡ ἀγορὰ τῆς μετάξης ἐν Ἑσπανίᾳ κατὰ τὴν Handels-Museum εὐρίσκεται εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν ἐνεκα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ εἶδους. Ἡ Ἰαπωνία τῷ 1892—93 ἐξήγαγε 45,788 δέματα μετάξης καὶ εἶχε παρὶ τὰ 1100 δέματα παρακαταθήκην· τῷ 1893

(1) Tuber album.—Florae graecae prodromus. Τόμ. 2, σελ. 362.

(2) 1894 σελ. 31, 300, 384 καὶ 1895, σελ. 43.

— 94 ἐξήγαγε 41,260 καὶ εἶχε περὶ τὰς 7,000 παρακατα-
 θήκην· τῷ 1894—95 ἐξήγαγε 48,546 καὶ εἶχε περὶ τὰ 1450
 παρακαταθήκην· τῷ δὲ 1895—96 ἐξήγαγα 53,307 δέματα
 καὶ εἶχε περὶ τὰς 9000 δεμάτων παρακαταθήκην.

Ἡ ποσὸν ἀναγκαζομένου φύλλου πρὸς ἐκτροφήν
 τῶν σκωλήκων μετὰς οὐγγέας (H O βραμίων) κουν-
 κουλσσιόρου κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐν Παβίᾳ ση-
 ροτροφικοῦ σταθμοῦ.

	βάρος εἰς χιλιόγραμμα		
	φύλλου μετὰ βλαστῶν	βλαστῶν	φύλ. καθαροῦ
Κατὰ τὴν Α' ἡλικίαν	5	1,500	3,500
» » Β' »	15	4,500	10,500
» » Γ' »	50	15,400	35,000
» » Δ' »	150	45,000	105,000
» » Ε' »	780	234,000	546,000
Ἐν ὅλῳ χιλιόγραμμα	1000	300—	700—

Βροχομετρικαὶ παρατηρήσεις Θεσσαλίας.
 Ποσὸν καταπεσοῦσης βροχῆς εἰς χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.

σταθμοὶ	Ἀπὸ 14 ἕως 20 Ἰουλίου		Ἀπὸ 21 ἕως 27 Ἰουλίου		Ἀπὸ 28 Ἰουλίου ἕως 3 Αὐγούστου	
	1895	1896	1895	1896	1895	1896
Βώλου	—	—	—	—	—	—
Λαρίσσης	—	27.60	—	—	—	—
Φαρσάλων	—	—	—	—	—	6.—
Καρδίτσας	—	—	—	—	—	5.50
Τρικιάλων	—	—	—	—	—	—